

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
(ଅଲ୍ ବକ୍ରାହ୍ 202)

ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ କେତେକ କହନ୍ତି, "ହେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଳନକର୍ତ୍ତା ! ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ହିଁ ସଫଳତା (ପୁଣ୍ୟ) ପ୍ରଦାନ କର ଏବଂ ପରକାଳରେ ମଧ୍ୟ ସଫଳତା ପ୍ରଦାନ କର (ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି କାଳରେ ଆମେମାନେ ଯେଉଁ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ କରିଥିଲୁ ତାହାର ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିଫଳ ପରକାଳରେ ପ୍ରଦାନ କର) ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କୁ ନକାହିଁ ଶାନ୍ତିରୁ ରକ୍ଷକର ।

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مُحَمَّدٌ وَنُصَلِّيَ عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ وَعَلَىٰ عِبْدِهِ الْمَسِيحِ الْمَوْعُودِ
وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ

ଖଣ୍ଡ: 10

ସମ୍ପାଦକ:

କମ୍ପୁଲ୍ ହକ୍ ଖାନ୍

ସହ ସମ୍ପାଦକ:

ସୟଦ୍ ଅତାଉଲ୍ ଖାହାବ୍

ସଂଖ୍ୟା: 35
ବାର୍ଷିକ ଦେୟ : 600/-

ଅହମଦିୟା ଖବର

ଅଲହମଦୁ ଲିଲାଃ !
ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବ ସକ୍ଷମକେ ଅଛନ୍ତି ।
ଜମାଆତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ବିନମ୍ରତାପୂର୍ବକ ଅନୁରୋଧ କି ସେମାନେ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବଙ୍କ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟବାନ୍, ନିରୋଗ, ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ସକଳ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାଫଲ୍ୟ ମଣ୍ଡିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଓ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବଙ୍କ ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବଙ୍କର ରକ୍ଷକ ଓ ସହାୟକ ହୁଅନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

04 ରବିଉଲ୍ ଅଞ୍ଚଲ୍ 1447 ହି.କ, 28 ଜହ୍ୱର୍ 1404 ହି.ଶ, 28 August 2025
ମସିହା
www.akhbarbadr.in

ଆହୁଜୁରତ ସ.ଅକ୍ ବାଣୀ

ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବେ ନାହିଁ ।

ହ. ଅବୁ ହୁରୈରାହ୍ ର.ଅ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ କହିଲେ, ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବେ ନାହିଁ । ନା ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରିବେ ଓ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ଅତି ଯତ୍ନଶୀଳାୟକ ଶାନ୍ତି ଦେବେ । 1- ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଖରେ ଆବଶ୍ୟକତା ଠାରୁ ଅଧିକ ଅତିରିକ୍ତ ଜଳ ଥାଏ ଏବଂ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅତିରିକ୍ତ ଜଳକୁ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ନଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଳରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଦିଏ ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଠାରୁ ଶାନ୍ତି ପାଇବ । 2- ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ହସ୍ତରେ (ସାଧୁ କିମ୍ବା ସଞ୍ଜକ) ବୈଅତ୍ କରେ (ଦୀକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରେ) । ବୈଅତ୍ ପୁଣି ସାଂସାରିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସକାଶେ କଲା । ଉକ୍ତ ସଞ୍ଜ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ବୈଅତ୍କାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଠାରୁ ଯାହା ଚାହୁଁଥିଲେ ତାହା ବୈଅତ୍କାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ସଞ୍ଜକୁ ପ୍ରଦାନ କରିଦେଲା ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ବିଶ୍ଵସ୍ତ ହୋଇ ରହିଲା । ଅନ୍ୟଥା ସେହି ବୈଅତ୍କାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତ ସଞ୍ଜକର ବିଶ୍ଵସ୍ତ ରହିଲା ନାହିଁ । 3- ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅସର (ଅପରାହ୍) ସମୟ ପରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ କିଛି ଜିନିଷ ବା ବସ୍ତୁର ଦର ଦାମ୍ (ମୂଲ୍ୟ) ଧାର୍ଯ୍ୟ କଲା ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ରାଶି ଖାଇଲା ଯେ, ଏହି ଜିନିଷର ମୋତେ ଏତେ ମୂଲ୍ୟ ମିଳୁଥିଲା । ଯଦି କ୍ଳେତା (ଗ୍ରାହକ) ଉକ୍ତ ବିକ୍ଳେତା ଠାରୁ ସେହି ଜିନିଷ ସେତିକି ମୂଲ୍ୟରେ କ୍ରୟ କରିନେଲା ତେବେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବେ ନାହିଁ ।

ବ୍ୟାଖ୍ୟା: ହ. ସୟଦ୍ ଜୈନୁଲ୍ ଆବିଦିନ୍ ଖଲିଲୁଲ୍ଲାଃ ଶାହ୍ ସାହେବ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି: "ଅସରର ଯେଉଁ ସମୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ତାହାର ସଂପର୍କ ସର୍ବାଧିକ ରୂପେ ମନସ୍ତତ୍ତ୍ଵ ସହିତ ରହିଛି । ସେହିପରି ଜଖାଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ମାଧ୍ୟାହ୍ନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ତାହାର କୁପରିଶାମ ସହିତ ଅର୍ଥଗତ ସାମାଜ୍ୟସତା ରହିଛି । କାଦିୟାନରେ ଏକ ଚୋରୀ ଦୋଷରେ ଲାଲା ରାମ୍ ଚନ୍ଦ୍ ସାହେବ ପୋଲିସ୍ ଉପନିରୀକ୍ଷକ ଜଣକ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ସମୟ ଦେଲେ ଏବଂ ନାଜିର୍ ଉମ୍ମୁରେ ଆମ୍ନା ହିସାବରେ ମୋ ଠାରୁ ସାହାଯ୍ୟଭିକ୍ଷା କଲେ । ମୁଁ ନଜାରତ୍ ଉମ୍ମୁରେ ଆମ୍ନା ମୌଲବୀ ନଜୀର୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବଙ୍କୁ କହିଲି, ମହୋଦୟ ! ଆପଣ ରାତି 12.00ରେ ମୋ ବାସ ଭବନରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ତଥା ଆସାମୀମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଆସନ୍ତୁ ଏବଂ ଦୟାକରି ସାଙ୍ଗରେ ଅଧିକ ପାଖର ଥିବା ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବଲ୍‌ବ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ କରାଇବେ । ରାତି ପୁରା ଅନ୍ଧକାର ଥିଲା । ବାସ୍ତବରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ଯେଉଁକି ଭାବରେ ନିଜ ଦୋଷକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ରାତ୍ରର ଅନ୍ଧକାର ଏବଂ ସହସା ବତୀ ତଥା ଆଲୋକ ଦ୍ଵାରା ଏପରି ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ ହେଲେ ଯେ, ସେମାନେ ନିଜର ଦୋଷକୁ ସ୍ଵୀକାର କରିନେଲେ ଏବଂ ଚୌର୍ଯ୍ୟ (ଚୋରି କରିଥିବା) ଗହଣା ଗାଠି ଲତ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଦେଲେ । ଫଳତଃ ପୋଲିସ୍ ନିରୀକ୍ଷକ ଜଣକ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କର ଚାଲାଣ କାଟିଲେ । ଅତଏବ୍ ରାଶି ନିମନ୍ତେ ଅସର୍ ନମାଜ ପରର ଯେଉଁ ବିଶେଷ ମହତ୍ତ୍ଵ ରହିଛି ସେହି ବିଶେଷତା ଉକ୍ତ ତାତ୍ଵିକ ରହସ୍ୟ ଉପରେ ହିଁ ଆଧାରିତ ଯେ, ସ୍ଥାନ ଓ କାଳ (ସମୟ)ର ସଂପର୍କ ମନସ୍ତତ୍ତ୍ଵ ରହିଛି ।"

☆--☆--☆

ହଜୁରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅସ.ଙ୍କ ନିତୀବାଣୀ

ପ୍ରତ୍ୟେ ବସ୍ତୁର ସ୍ଵୟ ହୋଇଥାଏ । ଅତଏବ୍ ଜୀବନ ଓ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟର ସ୍ଵୟ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କୃପା ଅଟେ ।

ରମଜାନ୍ ମାସର ରୋଜା (ଓଷା) :
ହୁଜୁର ଅ.ସ କୁହନ୍ତି: "ରମଜାନ୍ ମାସ ହେଉଛି କଲ୍ୟାଣମୟ ମାସ ଏବଂ ଦୁଆର ମାସ । ମୋର ଏହି ଅବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ, ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ମୃତ୍ୟୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ରୋଜା ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଦେଇଥାଏ (ଛିଡ଼ାଥାଏ) । ମନ ଜମା ରୋଜା ଛାଡ଼ିବାକୁ ହେଉ ନଥାଏ । ଏ (ରମଜାନ୍ ମାସ) ହେଉଛି କଲ୍ୟାଣମୟ ଦିନ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ଏହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ କୃପାବତୀର୍ଣ୍ଣର ଦିନ ଅଟନ୍ତି ।"

ସରଳତା:
ମନେରଖ ! ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିଲାଙ୍କ ପରି ସରଳତା ଅବଲମ୍ବନ କରିନେଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଅବତାରତ୍ଵର ଧର୍ମ ତଥା ଅବତାରତ୍ଵଙ୍କ ପଛା ଅବଲମ୍ବନ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

ଜୀବନର ସ୍ଵୟ:
ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା ଠିକିଏ ଅସୁସ୍ଥ ଥିଲା । ଅତଏବ୍ ଆପଣ ଅ.ସ କହିଲେ: "ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁର ସ୍ଵୟ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଜୀବନ ଓ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟର ସ୍ଵୟ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପା ଅଟେ ।"

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲା ହୁଜୁର୍ ! ଅମକ ପୁସ୍ତକ ବିକ୍ଳେତା ନିକଟକୁ ଦୂର ଦୂରାନ୍ତରୁ ଆପଣଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ଚାହିଦା ଆସିଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଦୂରଦୂରନ୍ତରୁ ଲୋକମାନେ ପୁସ୍ତକ କିଣିବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଆପଣ ଅ.ସ କହିଲେ: "ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଯେଉଁ ପବନ ପ୍ରବାହିତ କରିଛନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଗବେଷଣା ଓ ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ଲାଗିଛନ୍ତି ।" (ମଲ୍‌ଫୁଜାତ୍, ଭାଗ-2, ପୃ-83-84, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ-2018 ମସିହା)

☆--☆--☆

ମନୁଷ୍ୟ ପକ୍ଷେ ଏହା ଉଚିତ୍ କି ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ବାୟ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ (କଥା)ରୁ ବର୍ତ୍ତିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରୁ । ଅନ୍ୟଥା ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସୃଷ୍ଟିର ପୂର୍ଣ୍ଣତ୍ଵ ସ୍ଵର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ ।

ସୟଦ୍‌ଦିନା ହ. ମୁସ୍‌ଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ସୁରତୁଲ୍ ମୁମିନୁଦ୍‌ର ଆୟତ୍ ସଂଖ୍ୟା 13 ରୁ17 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆୟତ୍‌ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି କୁହନ୍ତି: "ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କୁହନ୍ତି ଯେ, ଯେଉଁକି ଭାବରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସୃଷ୍ଟିର ଏହି 7ଟି ସ୍ତର ରହିଛି ଠିକ୍ ସେହିପରି ଶାରୀରିକ ସୃଷ୍ଟିର ମଧ୍ୟ ନାନା ସ୍ତର ରହିଛି । 1- ଆମ୍ଭେ (ଅଲ୍ଲାଃତାଲା) ମନୁଷ୍ୟକୁ ମୃତ୍ତିକାର ସାରାଂଶରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଖାଦ୍ୟ ଯାହା (ଖାଦ୍ୟ) ମାଟିରୁ ହିଁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ଯେପରି ଗୁଳ୍ମ, ଲତା, ଶସ୍ୟ, ବୃକ୍ଷ, ପ୍ରାଣୀମାନେ, ପାହାଡ଼, ପର୍ବତ ଇତ୍ୟାଦି ରହିଛନ୍ତି । ଠିକ୍ ସେହିପରି ଏହି ଅବସ୍ଥା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଗତର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଯେଉଁ ବସ୍ତୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାକ ସବ୍‌ଜି ଓ ପନି ପରିବା ଭୂମିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ ସେହି ସବୁ ଭୂମିଜାତ

ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ପୁରୁଷ ସେବନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ପୁରୁଷ ଶରୀରରେ ନୁତଫା (ଶୁକ୍ରାଣୁ) ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବିନୀତତା, ବିନମ୍ରତା, ଅଧମତା ଭଳି ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଇ ନାହିଁ ଓ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ଗର୍ବ ଓ ଅହଂକାରର ତତ୍ତ୍ଵ ବାହାରିଯାଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାର ବୀଜ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କଦାପି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ପୁନଶ୍ଚ (ପୁଣି) ମନୁଷ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଭୂମିରୁ ଜାତ ଖାଦ୍ୟ ତଥା ଆହାରକୁ ସେବନ କରିଥାଏ ସେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି ଖାଦ୍ୟରୁ ଶୁକ୍ରାଣୁ ସୃଷ୍ଟି କରି ତାହାକୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ରଖି ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ଏହି (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ...ପରବର୍ତ୍ତୀ ପୃଷ୍ଠାରେ)

ପୃ-16ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ତତ୍ପରର ଅବଶିଷ୍ଟାଣ....

ଶୁକ୍ରାଣ ଶାରୀରୀକ ସୃଷ୍ଟିର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ତର ଅଟେ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସୃଷ୍ଟିରେ ଏହାର ବିପରୀତରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପବିତ୍ର କୁରାଆନ୍ କରାମ୍ବର ଏହି ଆୟତକୁ ରଖିଛନ୍ତି ଯେ, وَالَّذِينَ هُمْ لِغُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ଉକ୍ତ ଆୟତରେ ଏହା ଦର୍ଶାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ଯେଉଁଲି ଭାବରେ ଶୁକ୍ରାଣୁର ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି। ଅନ୍ୟଥା ଯଦି ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରା ନଯାଏ ତେବେ ଶୁକ୍ରାଣୁ ନଷ୍ଟ ବା କ୍ଷୟ ହୋଇଯିବାର ଯଥେଷ୍ଟ ଆଶଙ୍କା ରହିଛି । ସେହିପରି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବୀଜ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ କଥାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥାଏ ଯେ, ମନୁଷ୍ୟ ପକ୍ଷେ ଏହା ଉଚିତ୍ କି ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ବାୟା କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବର୍ଜିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରୁ । ଅନ୍ୟଥା ମନୁଷ୍ୟ ତା'ର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସୃଷ୍ଟିର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ସ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ ।"

ହୁଜୁର.ଅ.କହିଲେ, ପୁନଶ୍ଚ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତୃତୀୟ ସ୍ତର ସଂପର୍କରେ ଏହା କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଆମ୍ଭେ (ଅଲ୍ଲାଃତାଲା) ସେହି ବୀର୍ଯ୍ୟ ବା ଶୁକ୍ରାଣୁ କଣିକାରୁ କ୍ରମଶଃ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରି ଏପରି ଆକୃତି ପ୍ରଦାନ କଲୁ ଯେ, ତାହା ଲାଖ ରହିବା ସ୍ୱଭାବର ଘନୀଭୂତ ଆକୃତି ପରି ହୋଇଗଲା । ଅତଏବ୍ ଏହାର ବିପରୀତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ତରରେ ପବିତ୍ର କୁରାଆନ୍ କରାମ୍ବର ଉକ୍ତ ଆୟତ وَالَّذِينَ هُمْ لِلرِّكْوَةِ فَاعْلُونَ (ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ନିୟମାନୁସାରେ ଜକାତ ଦିଅନ୍ତି) । ଅର୍ଥାତ୍ ବୀର୍ଯ୍ୟ ବା ଶୁକ୍ରାଣୁ ଯେଉଁଲି ଭାବରେ ମାଂସ ପିଣ୍ଡୁଳା ହୋଇଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଗର୍ଭ ସହିତ ଲାଖ୍ ହୋଇ ରହିଥାଏ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତିକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ସ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥାଏ ଯେ, ମାନବ ଜାତିର ଉନ୍ନତି ସାଧନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଜର ଧନକୁ ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ ଲାଗି ଯାଇଥାଏ ।

ପୁନଶ୍ଚ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ତତ୍ତ୍ୱ ସ୍ତର ଏହିକି ଯେ, ଗର୍ଭରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ରହିଥିବା ରକ୍ତ କଣିକା ମାଂସ ଆକୃତି ଧାରଣ କରି ନେଇଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ରକ୍ତ ପିଣ୍ଡୁଳାରେ ଯେଉଁ ଅଶୁଦ୍ଧି ଏବଂ ଅପବିତ୍ରତା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ତହିଁରୁ ସେ ବର୍ଜି ଯାଇଥାଏ ।

ଏହାର ବିପରୀତରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପବିତ୍ର କୁରାଆନ୍ କରାମ୍ବର ଏହି ଆୟତ ରଖିଛନ୍ତି ଯେ, وَالَّذِينَ هُمْ لِغُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ (ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) ନିଜର ଗୁପ୍ତାଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଶ୍ୱାସକାରୀର ଅସ୍ତ୍ର ଓ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସ୍ତ୍ର ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ଏହି ଅସ୍ତ୍ର ନିଜକୁ ଅପବିତ୍ରତା ଠାରୁ ଏବଂ ନିଜର ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିଥାଏ ।

ପୁନଶ୍ଚ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ପଞ୍ଚମ ସ୍ତର ଏହିକି ଯେ, ସେହି ମାଂସ ପିଣ୍ଡୁଳାକୁ ଆମ୍ଭେ ଅସ୍ଥି (ହାଡ଼) ଆକାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲୁ (ଅସ୍ଥିର ରୂପେ ପ୍ରଦାନ କଲୁ) । ଅର୍ଥାତ୍ ମାଂସ ପରେ ଶରୀରରେ ହାଡ଼ ତିଆରି ହେବାକୁ ଲାଗିଥାଏ । ଏହାର ବିପରୀତରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ତର ସଂପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି କୁହନ୍ତି ଯେ, ସେହି ଲୋକମାନେ (ଅର୍ଥାତ୍ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ

ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଅମାନତ ଓ ନିଜର ଅଜ୍ଞାକାରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ସଚେତନ ଥାଆନ୍ତି ଓ ନିୟମାନୁବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମନୋଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଇଥାଏ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ଶତ୍ରୁ ଅମାନତ ରଖା ଯାଆନ୍ତୁ ଅବା କୌଣସି ବିରୋଧୀ ଜାତି ଏବଂ ବିରୋଧୀ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତି କରନ୍ତୁ ପଛେ। କିନ୍ତୁ ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଅଜ୍ଞାକାରର ନିୟମାନୁବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଲୋଭ କିମ୍ବା ଦୁର୍ବଳତା ସୃଷ୍ଟି ସେହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ନଥାଏ । ଅତଏବ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣିଥାଏ ଯେ, ସେହି ସୁଯୋଗ ଆଉ କେବେ ଆସିବ ନାହିଁ । ବରଂ ସେହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଜ ବଚନ ରକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି ଓ ପ୍ରତିଜ୍ଞାବଦ୍ଧ ଥାଆନ୍ତି ।

ଶାରୀରୀକ ସୃଷ୍ଟିର ଷଷ୍ଠତମ ସ୍ତର ଏହିକି ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି ଅସ୍ଥି ଅର୍ଥାତ୍ ହାଡ଼ ଉପରେ ମାଂସ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରି ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ଏହାର ବିପରୀତରେ ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ତର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସେହି ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ନିଜ ନିଜ ଜାତିର ନମାଜର ସୁରକ୍ଷା କରିଥାଆନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ହାଡ଼ ଉପରେ ମାଂସ ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇଯିବା ପରେ ଶିଶୁ ଅନେକାଂଶରେ ଅବକ୍ଷୟରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ସେହି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଜାତିରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଉପାସନାକୁ ଅବ୍ୟାହତ ଓ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ରଖିଛନ୍ତି ସେମାନେ କେବଳ ବାହ୍ୟ ପ୍ରଭାବରୁ ସେହିପରି ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ଯେପରି ମାଂସ ଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ ମଣିଷ ବାହ୍ୟ ପ୍ରଭାବରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ ।

ମନୁଷ୍ୟର ଶାରୀରୀକ ସୃଷ୍ଟିର ଶେଷ ତଥା ସପ୍ତମ ସ୍ତର ଏହିକି ଯେ, ସେହି ଅସ୍ଥି (ହାଡ଼) ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଯେତେବେଳେ ମାଂସ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରି ଦିଅନ୍ତି ତା' ପରେ ସେ ସେହି ଆଡ଼କୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆକୃତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦିଅନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟର ଆକୃତିକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରଦାନ କରି ଦିଅନ୍ତି । ଏହାପରେ ସେହି ଗର୍ଭସ୍ଥ ଶିଶୁ ଜନ୍ମଲାଭ କରି ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ଏହାର ବିପରୀତରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉନ୍ନତିର ଏହି ସ୍ତର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସେହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ପୁରସ୍କାର ଅର୍ଥାତ୍ ଫିରଦୌସ୍ ନାମକ ବୈକୁଣ୍ଠର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବେ । ଅର୍ଥାତ୍ ମୃତ୍ୟୁବରଣ ପରେ ସେମାନେ ସେହି ପୁରସ୍କାରର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ଯେଉଁ ପୁରସ୍କାର ସମସ୍ତ ପୁରସ୍କାରର ସମାହାର ଅଟେ ।

ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପରି ଶାରୀରୀକ ଅବସ୍ଥାରେ ମନୁଷ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜୀବଜନ୍ତୁମାନଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଗୁଣର ସମାହାର ଅଟେ। ଠିକ୍ ସେହିପରି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୂପେ ମନୁଷ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରି ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ପୁରସ୍କାରର ସମାହାରକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ନେଇଥାଆନ୍ତି । ଯେପରି ବସ୍ତୁବାଦୀ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ଓ ନିଜ ଜାତିର ସୁରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ। ଠିକ୍ ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସୁରକ୍ଷା

ଦାୟିତ୍ୱ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସ୍ୱୟଂ ବହନ କରି ନେଇଥାଆନ୍ତି । (ତତ୍ପର କବିର୍, ଭାଗ-6, ପୃ-138-139, ପ୍ରକାଶନ ସ୍ଥାନ-କାଦିୟାନ୍, 2010 ମସିହା)

☆☆☆

**ବିଗତ ସଂଖ୍ୟା-34, ପୃ-11ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଖୁତବା
30 MAY 2025 ଜୁମାର ଅବଶିଷ୍ଟାଣ....**

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଶୋକ ସତ୍ତ୍ୱ ପରିବାରବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ପଢ଼ୀ, ତିନୋଟି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଓ ପୌତ୍ର ପୋତ୍ରୀମାନେ ସାମିଲ୍ ଅଟନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ସ୍ତରକୁ ଉନ୍ନୀତ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଯେଉଁ ଯନାଜାଃର ଚର୍ଚ୍ଚା ହେବ ସେହି ଯନାଜାଃ ହେଉଛି ଶ୍ରୀମତି ସ୍ୱର୍ଗତା ସଲିମା ଜାହିଦ୍ ସାହେବଙ୍କର । ଆପଣ କାନାଡ଼ାର ମୁବଲ୍ଲିର୍ ସିଲ୍ ସିଲ୍ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସମିତ୍ତାଃ ଜାହିଦ୍ ସାହେବଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଥିଲେ । ବିଗତ ଦିନରେ ସ୍ୱର୍ଗତାଙ୍କର ବିୟୋଗ ହୋଇଯାଇଛି ।

ସ୍ୱର୍ଗତା ସଲିମା ସାହେବା ଓସିୟତ୍ କରିଥିଲେ । ଶୋକ ସତ୍ତ୍ୱ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଗୋଟିଏ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ, ତିନୋଟି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି। ସ୍ୱର୍ଗତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅତାଉଲ୍ ମୋମିନ୍ ଜାହିଦ୍ ସାହେବ ମୁବଲ୍ଲିର୍ ସିଲ୍ ସିଲ୍ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯାମିୟା ଅହମଦିୟା ୟୁ.କେର ଅଧ୍ୟାପକ ଅଟନ୍ତି ।

ମୋମିନ୍ ଜାହିଦ୍ ସାହେବଙ୍କର ପିତାଶ୍ରୀ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ମୋମିନ ସାହେବଙ୍କର ମାତାଶ୍ରୀ ସଲିମା ସାହେବାଙ୍କ ମାତା ଅର୍ଥାତ୍ ଆଇ ମା 60, 70 ଜଣ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କୁରାଆନ୍ କରାମ୍ବର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଆଇ ମାଙ୍କ ବିୟୋଗ ପରେ ମୋମିନ୍ ଜାହିଦ୍ ସାହେବଙ୍କର ମାତାଶ୍ରୀ ସ୍ୱର୍ଗତା ସଲିମା ସାହେବ ଉକ୍ତ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଜାରି ରଖିଲେ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରୁଥିଲେ ।

କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ବରଂ ଏହଲେ ହଦିସ୍ ଏବଂ ଏହଲେ ସୁନ୍ନତର ଲୋକମାନେ ଏହାର ଖୋଲମଖୋଲା ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ, ସ୍ୱର୍ଗତା ସଲିମା ସାହେବା ଆମମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଆନ୍ କରାମ୍ ପାଠ କରାଇଥିଲେ ।

ସ୍ୱର୍ଗତାଙ୍କ ସୁପୁତ୍ର ଅତାଉଲ୍ ମୋମିନ୍ ଜାହିଦ୍ ସାହେବ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, ମାତାଶ୍ରୀ ପୁଣ୍ୟବାନ୍, ସଦାଚାରୀଣୀ, ସରଳ ସ୍ୱଭାବ, ବିଶ୍ୱସ୍ତା ଓ ନୈଷ୍ଠିକା ସେବିକା ମହିଳାଟିଏ ଥିଲେ । ମାତାଶ୍ରୀ ସର୍ବଦା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବା କରୁଥିଲେ । ଅଭାବିମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଉପରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ।

ତାଙ୍କର ସୁପୁତ୍ର ଅତାଉଲ୍ ମୋମିନ୍ ଜାହିଦ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଅଭାବ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅଭାବିମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଥିଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସ୍ୱର୍ଗତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସ୍ୱର୍ଗତାଙ୍କର ସ୍ତରକୁ ଉନ୍ନୀତ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

☆--☆--☆

130 ତମ ଜଲ୍ ସାଲାମା କାଦିୟାନ୍, ତା-26, 27, 28, ଡିସେମ୍ବର, 2025 ମସିହାରେ ଆୟୋଜିତ ହେବ

ସନ୍ଦେଶିନୀ ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଖାମିସ୍ ଅୟୋଦ୍ଧୁଲ୍ଲାଃହୁ ତାଆଲା ବିନସ୍ୱେହିଲ୍ ଅଜିଜ୍ 130 ତମ ଜଲ୍ ସାଲାମା କାଦିୟାନ୍ 2025 ମସିହା ନିମନ୍ତେ ତା-26, 27, 28 ଡିସେମ୍ବର 2025 ମସିହା (ବାର-ଶୁକ୍ରବାର, ଶନିବାର ଓ ରବିବାର) ପାଇଁ ତାରିଖ ଓ ବାର ମଞ୍ଜୁର (ଅନୁମୋଦନ) କରିଛନ୍ତି ।

ଜମାଅତ୍ ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କି ସେମାନେ ଏବେଠାରୁ ହିଁ ଦୁଆର ସହିତ ଉକ୍ତ ଜଲ୍ ସାଲାମାରେ ସାମିଲ୍ ହେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଉକ୍ତ ଐତିହାସିକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଲ୍ ସାଲାମାରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଯଦ୍ୱାରାକି ଲୋକମାନେ ଉକ୍ତ ଜଲ୍ ସାଲାମା ଉପକୃତ ହୋଇପାରିବେ । ସେହିପରି ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ଜଲ୍ ସାଲାମାରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବା ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ଦୁଆ କରନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି ସମସ୍ତ ଦୁଆକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ଅ.ସଙ୍କ ଦୁଆର ପ୍ରକୃତ ଅଧିକାରୀ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । ସେହିପରି ଉକ୍ତ ଜଲ୍ ସାଲାମା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସାଫଲ୍ୟମଣ୍ଡିତ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣମୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଓ ପୁଣ୍ୟାତ୍ମୀମାନଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନର କାରଣ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ । ଯଜାକୁମ୍ଭୁଲ୍ଲାଃହୁ ତାଆଲା ଓ ଅହସନଲ୍ ଯଜା । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହାର ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । (ନାଜିର୍ ଇସଲାହ୍ ଓ ଇର୍ଶାଦ୍ ମକ୍ଜିୟାହ୍ କାଦିୟାନ୍)

(ଖୁତ୍ବା ଜୁମା)

ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟଦା ହେଉଛି ସର୍ବୋଚ୍ଚ । ଆହଜରତ ସ.ଅ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ (ପାପ ଓ ପୁଣ୍ୟର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ) ସ୍ଥାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶକ୍ତ ଚକାଣ ପରି ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ କାହାରିକୁ ଭ୍ରଷ୍ଟେପ କରୁ ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଦୟା ଓ କ୍ଷମା ସମୟରେ ଆପଣ ସ.ଅ ରେଶମ ପରି ଅତି କୋମଳ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର କ୍ଷୋଭ, ଦୁଃଖ ଏବଂ ଅସୁବିଧା ହେଉ ନଥିଲା ।

ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଉକ୍ତ କଥା । ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶଂସାଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଯେଉଁ ଅବସରରେ ଅତୀତର ମକ୍କା ବାସୀମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଚାରର ସ୍ମୃତି ଆପଣ ସ.ଅକୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ନିଜର ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ରକ୍ତପାତ କରିବାକୁ ବାରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅ ବିନୀତତା, ଈଶ୍ଵରଙ୍କ କୃତଜ୍ଞତାର ଯଥାସମ୍ଭବ ପରିପ୍ରକାଶ କଲେ । (ଆର୍ଥର୍ ଗୁଲ୍‌ମେ)

ମକ୍କା ବିଜୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଆହଜରତ ସ.ଅ ସତ୍ୟାବତାର ହେବାର ଯେଉଁ ଦାବି ରହିଥିଲା ସେହି ଅବତାରଦ୍ଵାରା ଦାବିକୁ ଆପଣ ସ.ଅ ସିଦ୍ଧ କରିଦେଲେ । ଏହି ବିଜୟ ବିନା କୌଣସି ରକ୍ତପାତରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅଙ୍କ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ନୀତି ସଫଳ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲା । କିଛି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ମକ୍କାରେ ପିତୃଳା (ମୂର୍ତ୍ତି) ପୂଜାର ଅନ୍ତ ଘଟିଲା । ଇକ୍ରମା ଏବଂ ସୁହେଲ୍ ପରି କୁର ବିରୋଧୀମାନେ ନୈଷ୍ଠିକ ଏବଂ ଉତ୍ସାହରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ମୁସଲମାନ ହୋଇଗଲେ । (କେର୍ଣ୍ଣ ଆର୍ମଷ୍ଟ୍ରଙ୍ଗ)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆସନ୍ତା ଶୁକ୍ରବାର ଠାରୁ ଇନଶାଆଲ୍ଲାଃ ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟା ବ୍ରିଟେନ୍‌ର ଜଲ୍‌ସା ସାଲାମା ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ତେଣୁ ଜମାଅତ୍‌ର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କି ସେମାନେ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜର କୃପା ମାଧ୍ୟମରେ ଉକ୍ତ ଜଲ୍‌ସାକୁ କଲ୍ୟାଣମୟ କରନ୍ତୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ନିଜର କୃପାବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ତଥା ଅଧିବେଶନରେ ନିଜର କୃପା ଦ୍ଵାରା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କୃତ ଓ ସମ୍ମାନିତ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

ମକ୍କା ବିଜୟ ଓ ଯୁଦ୍ଧର ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୀବନୀ ଚର୍ଚ୍ଚା ।

18 July 2025 ମସିହା ଅନୁଯାୟୀ ୧୮ ଖପା ୧୪୦୪ ହିଜ୍ରୀ ଶମ୍‌ଶୀ, ସ୍ଥାନ-ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟେଲିଫୋର୍ଡ୍ (ସରେ) ୟୁ.କେ । ଖୁତ୍ବାର ଉକ୍ତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଟୀକା ବଦରର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ଅଲ୍‌ଫଜଲ୍ ଲଣ୍ଡନ୍‌ର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୃତଜ୍ଞତାର ସହିତ ପ୍ରକାଶିତ କରାଯାଉଛି ।

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنُ الرَّحِيمِ. مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

ତଶହୁଦ୍, ତଉହ୍ ଏବଂ ସୁରା ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅୟେଦହୁଲ୍ଲାଃହୁ ତାଆଲା ବନିସ୍ଵେହିଲ୍ ଅଜିଜ୍ କହିଲେ, ଗତ ଖୁତ୍ବାରେ ମକ୍କା ବିଜୟ ସଂପର୍କରେ ମକ୍କାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପରିସ୍ଥିତି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ଚାଲିଥିଲା । ସେହି କ୍ରମରେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ମକ୍କା ବିଜୟର ଅତିରିକ୍ତ ଘଟଣାବଳୀର ବିବରଣୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି । ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ମକ୍କାରେ ଅବସ୍ଥାନ କାଳ ସଂପର୍କରେ ବିବରଣୀମାନଙ୍କରେ ଏହିପରି ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ମକ୍କା ଆଗମନ ଏବଂ ମକ୍କା ବିଜୟ ପରେ ମକ୍କାରେ କିଛି ଦିନ କାଳ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅବସ୍ଥାନ କାଳ ସଂପର୍କରେ ମତଭେଦ ରହିଛି । ବୁଖାରୀରେ ହ. ଇବ୍‌ନେ ଅବ୍‌ବାସ୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ମକ୍କାରେ 19 ଦିନ କାଳ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ । ଆପଣ ସେଠାରେ ଦୁଇ ରକାତ୍ ନମାଜ୍ ପାଠ କରୁଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ କସର୍ କରୁଥିଲେ । ଅନ୍ୟ କେତେକ ବର୍ଣ୍ଣନାମାନଙ୍କରେ 18 ଦିନ କିମ୍ବା 17 ଦିନ ଅବସ୍ଥାନ ଓ 15 ଦିନ ଅବସ୍ଥାନ କରିବାର ମଧ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚା ରହିଛି ।

ଅଲ୍ଲାମା ଇବ୍‌ନେ ହଜର୍ 19 ଦିନର ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । କାରଣ ଅନେକ ବର୍ଣ୍ଣନାମାନଙ୍କରେ 19 ଦିନର ଚର୍ଚ୍ଚା ରହିଛି ଓ ଅନ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନାଗୁଡ଼ିକୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ଏକତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି ଯେ, 19 ଦିନର ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ମକ୍କାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଏବଂ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବାର ଦିନ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ରହିଛି । ଯେଉଁ ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀମାନେ 17 ଦିନ ଅବସ୍ଥାନ ସମୟ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଯିବା ଆସିବା ଦିନକୁ ତହିଁରେ ସାମିଲ୍ କରି ନାହାନ୍ତି । ଯେଉଁ ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀମାନେ 18 ଦିନ ଅବସ୍ଥାନ କାଳ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଏହି ଦିନମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଦିନକୁ ଗଣ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଅପରପକ୍ଷେ 15 ଦିନର ବର୍ଣ୍ଣନାର ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀମାନେ 17 ଦିନର ଅବସ୍ଥାନ କାଳ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ବାସ୍ତବତା ରହିଛି । ପୁନଶ୍ଚ ତହିଁରେ ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ମକ୍କା ପ୍ରବେଶ ଓ ପ୍ରସ୍ଥାନର ଦିନକୁ କାଢ଼ି (ଛାଡ଼ି) ଦିଆଗଲେ 15 ଦିନର ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଛନ୍ତି । (ସବ୍‌ଲୁଲ୍ ହୁଦା ଷ୍ଠ ରଶ୍ମାଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-261, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍) (ଫତହୁଲ୍ ବାରି, ଭାଗ-2, ପୃ-715, କଦିମି କୁତୁବ୍ ଖାନା, କରାଚୀ)

କେତେକ ପ୍ରାଚ୍ୟତତ୍ତ୍ଵବିତମାନେ ମଧ୍ୟ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ମକ୍କା ବିଜୟ ସମ୍ପର୍କରେ ନିଜର ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଉଲ୍‌ଲିୟମ୍ ମିଠର୍ ସାହେବ

ନାମକ ଜନୈକ ବିଖ୍ୟାତ ପ୍ରାଚ୍ୟତତ୍ତ୍ଵବିତ୍ ଅନ୍ୟତମ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରାଚ୍ୟତତ୍ତ୍ଵବିତ୍ ଜଣକ ଷ୍ଟରଲ୍ୟାଣ୍ଡର ଅଧିବାସୀ ଥିଲେ । ମକ୍କା ବିଜୟର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ଏହି ମହୋଦୟ ଜଣକ ନିଜର ପୁସ୍ତକ "The Life of Muhammad"ରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ଉତ୍ତମ ଆଦର୍ଶ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂପର୍କରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, "ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅଙ୍କ ଅତୀତର ସମସ୍ତ ପୁରାତନ ଦୋଷକୁ କ୍ଷମା କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦୋଷକୁ କ୍ଷମା କରିଦେବା ଓ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଛୋଟ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ତଥା କଷ୍ଟକୁ ପାସୋରି ଦେବା ବାସ୍ତବରେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ଵାର୍ଥ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା ।" ଏହା ଲେଖିବା ପରେ ମହୋଦୟ ସତ୍ୟତାକୁ ସ୍ଵୀକାର କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥାଆନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ସେହି ମହୋଦୟ ଏହା କୁହନ୍ତି ଯେ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୃଦୟଦ୍ରାବୀର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଥାଏ । ଏହାର ଲାଭ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା । କାରଣ ଆପଣ ସ.ଅ ନିଜର ପୈତୃକ ସହରରେ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସଂକ୍ଷୀପ୍ତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଲୋକମାନେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଆତ୍ମା ଏବଂ ବିଶ୍ଵାସକୁ ସହୃଦୟର ସହିତ ଏବଂ ଅନନ୍ୟ ଆତ୍ମାର ସହିତ ସ୍ଵୀକାର କରିନେଲେ । କିଛି ସପ୍ତାହ ପରେ ଆମେମାନେ ଏହା ଦେଖୁ କି ସେମାନଙ୍କ (ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ) ମଧ୍ୟରୁ 2 ସହସ୍ର (ହଜାର) ଲୋକମାନେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ଵସ୍ତତାର ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । (The Life of Mahomet by Sir William Muir Pg 425-426 Chapter xxiv London Smith, Elder,&CO.15Waterloo Place1878)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, William Montgomery Watt ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ଉଲ୍‌ଲିୟମ୍ ମଞ୍ଜୋଗୋମେରୀ ଷାର୍ ମହୋଦୟ ମଧ୍ୟ ଷ୍ଟରିଶ୍ ଅଧିବାସୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରାଚ୍ୟତତ୍ତ୍ଵବିତ୍ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରାଚ୍ୟତତ୍ତ୍ଵବିତ୍ ଜଣକ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଏବଂ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜ ପୁସ୍ତକରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଟୁ ଭାଷା ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ପ୍ରାଚ୍ୟତତ୍ତ୍ଵବିତ୍‌ଙ୍କର ଏକ ପୁସ୍ତକ ରହିଛି ଯାହାର ନାମ ହେଲା "Muhammad at Madina" । ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକରେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, "ମକ୍କାର ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ମୁସଲମାନ ହେବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପ୍ରାଚ୍ୟତତ୍ତ୍ଵବିତ୍ ଜଣକ ଏହା ସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି ଯେ, ମକ୍କାର ଅଧିପତିମାନେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଅବଜ୍ଞା ତଥା ଅବିଶ୍ଵାସକାରୀତା ଉପରେ ହିଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିଥିଲେ । ଏହାଠାରୁ ବି ଅଧିକ ଆହଜରତ ସ.ଅ ନିଜର ନେତୃତ୍ଵରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଏକତାକୁ ସମ୍ଭାଳିଲେ ଏବଂ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଏହା ଅନୁବଦ୍ଧ କରାଇଲେ ଯେ, ଆହଜରତ ସ.ଅ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ହିଁ ଇସଲାମୀୟ ସମାଜରେ ପାରସ୍ପାରିକ ଭ୍ରାତୃତ୍ଵତାବୋଧ, ଶାନ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ସାହର ଭାବାବେଗକୁ ଅନନ୍ୟ କରିଦେଲା । ଉକ୍ତ

ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ଅଣାନ୍ତର ପ୍ରତିକୂଳ ଥିଲା । ଉକ୍ତ କଥା ଅନେକ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଥିବ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରୁଥିବ । ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସବୁଠି ବେଶ୍ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଅଟେ ଏବଂ ତାହା ହେଉଛି ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ଅଭିପ୍ରାୟ ଏବଂ ଦୂରଦୃଷ୍ଟିମୂଳକ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ଅବସ୍ଥା ଉପରେ ଥିବା ବିଶ୍ୱାସ । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର (ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅଙ୍କର) ଜମାଅତ୍ (ଗୋଷ୍ଠୀ) ବର୍ତ୍ତମାନ କ୍ଷୁଦ୍ରାବସ୍ଥାରେ ଥିଲା ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅ ନିଜର ସମସ୍ତ ସାଧନକୁ ଶତ୍ରୁ ବିପକ୍ଷରେ ବର୍ତ୍ତା ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆହଜରତ ସ.ଅ ଏକ ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟ ଆରବ ଦେଶର କଳ୍ପନାକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି କଳ୍ପନା ବିପରୀତ ଦିଗରେ ଉନ୍ନତି କରିବା ଯହିଁରେ ମକ୍କାର ଲୋକମାନେ ନିଜର ପୁରାତନ ବ୍ୟବସାୟିକ ଭୂମିକା ଅପେକ୍ଷା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକାର ନିର୍ବାହ କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ନତମସ୍ତକ ହୋଇ ସାରିଥିଲେ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ମକ୍କାର ବଡ଼ ବଡ଼ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନତ ମସ୍ତକ ହୋଇ ସାରିଥିଲେ । ଏତେ ବିପଦ ସତ୍ତ୍ୱେ ଓ ଅଭାବଜନିତ ପରିସ୍ଥିତି ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରାୟ ସାର୍ବକାଳୀନ ଭରସା ତଥା ବିଶ୍ୱାସର ସହିତ ସେ (ଆହଜରତ ସ.ଅ) ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଚାଲିଲେ । ଯଦି ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ଐତିହାସିକ ଘଟଣାବଳୀର ବାସ୍ତବତା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇ ନଥାଆନ୍ତା ତେବେ ଖୁବ୍ କ୍ଷୁଦ୍ର ଲୋକ ହିଁ ଉକ୍ତ କଥାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ଥାଆନ୍ତେ ଯେ, ଜଣେ ତୁଚ୍ଛ ମନେ କରାଯାଉଥିବା ମକ୍କାର ଅବତାର ନିଜ ସହରରେ ବିଜୟୀ ହୋଇ ଫେରି ଆସି ପାରିବ।" (Muhammad at Medina by W. Montgomery Watt Chapter The Winning of the Meccans Pg67-68, 70, Aameena Saiyid,Oxford University Press Karachi 2006)

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ପୁନଶ୍ଚ ଆଉ ଜଣେ ପ୍ରାଚ୍ୟତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ ଅଟନ୍ତି ଆର୍ଥୂର୍ ଗିଲମାନ୍ (Arthur Gilman) ସାହେବ । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଚ୍ୟତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ ଅଟନ୍ତି । ଶ୍ରୀମାନ୍ ଆମେରିକୀୟ ଅଧିବାସୀ ଥିଲେ । ଏହି ମହୋଦୟ ଜଣକ ମକ୍କା ବିଜୟର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ନିଜର ପୁସ୍ତକ The Saracenesରେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିବା, ଉତ୍ତମ ଆଦର୍ଶ ଏବଂ ସହିଷ୍ଣୁତା ଭାବର ଆଦର୍ଶ ଭୂମିକା ସଂପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ ନିଜର ଏକ ଓଟ ଉପରେ ଆରୋହଣ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ସେହି ଓଟଟି ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ଅନେକ ଅବସରରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ପହଞ୍ଚାଇଥିଲା ।

ଆପଣ ସ.ଅ ସେହି ଓଟ ଉପରେ ଆରୋହଣ ହୋଇ ଯେତେବେଳେ ସହରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ସେତେବେଳେ କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ ପୂର୍ବକ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଅଶ୍ରୁକମୟ ହୋଇଗଲା । କାରଣ ଆପଣ ସ.ଅ ସତ୍ତ୍ୱକୁ ଖାଲି ଦେଖୁଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଜାଣି ନେଲେ ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କର ସ୍ୱାଗତ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ହେବ । ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କର ଉକ୍ତ କଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଅଟେ । କାରଣ ଯେଉଁ ଅବସରରେ ଅତୀତର ମକ୍କା ବାସୀମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର ମନେପଡ଼ି ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ବିବେକ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବା ନିମନ୍ତେ ଉପକାଉଥିଲେ ସେଠାରେ ଆପଣ ସ.ଅ ନିଜର ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ରକ୍ତପାତ ନକରିବାକୁ କହିଥିଲେ ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅ ସେଦିନ ବିନୀତତା ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କୃତଜ୍ଞତାର ଯଥାସମ୍ଭବ ପରିପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ଏକଥା ଠିକ୍ ଯେ, ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଖଲିଦ୍‌ଙ୍କର ଏକ ଘଟଣା ରହିଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ହ. ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଖଲିଦ୍ ର.ଅ ଶକ୍ତିର ମୁକାବିଲା ଶକ୍ତି ସହିତ କଲେ । କିନ୍ତୁ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ ଏହାକୁ ନାପସନ୍ଦ କଲେ । ଏଠାରେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ଯେଉଁ ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ତାହା ଏହିକି ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ ଖାନା କାଆବକୁ ପିତୁଳା ମୁକ୍ତ କଲେ ଏବଂ ତତ୍ପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ମୁଅଜିନ୍ (ଅଜାନ୍ ଦେଲାବାଲା ବ୍ୟକ୍ତି)କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ଚଢ଼ି ଏବଂ ଉକ୍ତ ସ୍ୱରରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନମାଜ ନିମନ୍ତେ ଡାକୁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଅଜାନ୍ ଦେଉ । ଆପଣ ସ.ଅ ଜଣେ ଘୋଷଣାକାରୀକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଯେ, ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଘରେ ଯାଇ ଘରେ ପଡ଼ିଥିବା ଠାକୁରଙ୍କୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଉ ।"

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ପୁନଶ୍ଚ ଏହି ପ୍ରାଚ୍ୟତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, 10 କିମ୍ବା 12 ଜଣ ଲୋକମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଅବସରରେ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବଂ ସାହାବା ଓ ଅନ୍ୟ ମସୁଲମାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ନୃଶଂସ ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ସେହି ଦୋଷୀମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ସ.ଅ ଆଦେଶ

ଦେଲେ । ତତ୍ପରେ 4 ଜଣ ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତର ଶାସ୍ତି ଦିଆଗଲା । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆମେ ଏହି ଆଚରଣକୁ ଅନ୍ୟ ବିଜୟୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଆଚରଣ ସହିତ ତୁଳନା କରୁ ତେବେ ଆମେ ଏହାକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ମାନବାକିତା ଆଚରଣ ଦ୍ୱାରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ମନେହେବା ଉଚିତ୍ । ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଏହି ପ୍ରାଚ୍ୟତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ ଜଣକ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କର ଅତ୍ୟାଚାର ତୁଳନାରେ ଅର୍ଥାତ୍ 1099 ଖ୍ରୀ.ଅରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନେ 70,000 ମୁସଲମାନ ମହିଳା, ପୁରୁଷ, ନିଃସହାୟ ନିରୀହ ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ମାରି ଦେଲେ ଯେତେବେଳେ ଯେରୁଜେଲମ୍ ସେମାନଙ୍କ ଆୟତ୍ତକୁ ଆସିଲା । ଇଂରେଜ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର କୁରତା, ଅସଦାଚାରଣ ତୁଳନାରେ ମୁସଲମାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜାତିଙ୍କ ଛତ୍ରଛାୟା ତଳରେ ଯୁଦ୍ଧ ଲଢ଼ିଥିଲେ । ଏହି ମୁସଲମାନମାନେ 1874 ମସିହାର ସ୍ଥରଣୀୟ ବର୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଆଫ୍ରିକା ଦେଶରେ ଅବସ୍ଥିତ ଗୋଲ୍ଡକୋଷ୍ଟ (ଗୋଲ୍ଡକୋଷ୍ଟ ହେଉଛି ଘାନାର ପୁରାତନ ନାମ) ରାଜଧାନୀକୁ ଜାଳି ଦେଇଥିଲେ। ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅଙ୍କ ବିଜୟ ବାସ୍ତବରେ ଧର୍ମର ଜୟ ଥିଲା । ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅଙ୍କର ବିଜୟ ରାଜନୈତିକ ବିଜୟ ନଥିଲା । ଆପଣ ସ.ଅ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ମାନମୂଳକ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ରଦ୍ଦ ଓ ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ କରିଦେଲେ, ଆପଣ ସ.ଅ ସମ୍ରାଟତ୍ୱ ଆଧିପତ୍ୟଜନିତ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷା ପ୍ରତି ବିମୁଖ ଏବଂ ଅନାସକ୍ତ ଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ । ଯେତେବେଳେ ମକ୍କାର ସମସ୍ତ ଅହଂକାରୀ ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଗଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିନେଲେ ଯେ, ହେ ମକ୍କାର ଅଧିପତିଗଣ ! ଆପଣମାନେ ମୋ ହସ୍ତରୁ ଆଜି କେଉଁ ପ୍ରକାର ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନର ଆଶା ରଖୁଛନ୍ତି ? ସେମାନେ କହିଲେ, ହେ ଆମର ଉଦାରବାଦୀ ଭାଇ! ଆମେମାନେ ତୁମଠାରୁ ଦୟାର ଆଶା ରଖୁଛୁ । ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ କହିଲେ, ହଉ ତାହାହେଲେ ଏହିପରି ହିଁ ହେବ । ଯାଅ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ସ୍ୱାଧୀନ ଓ ମୁକ୍ତ ଅଟ । (The Saracenes by Arthur Gilman,Fourth Edition,T.Fisher Unwain,London,1887,Pg.184,185)

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆଉ ଜଣେ ପ୍ରାଚ୍ୟତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ ମହିଳା ରହିଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କର ନାମ ହେଲା Ruth Cranston । ମହୋଦୟା ଆମେରିକୀୟ ଅଧିବାସୀ ଥିଲେ । ଏହି ମହୋଦୟା ମକ୍କା ବିଜୟର ଚର୍ଚ୍ଚା କରି କୁହନ୍ତି ଯେ, 630 ମସିହାର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଦିନେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାକୁ ଦଶ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ପଥର ମାରି ତା' ସହରରୁ ତଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପ୍ରତି ତାହାଲ୍ୟ ଓ ଉପହାସର ଶରବ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା। ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର 10,000 ଅଭିଜ୍ଞ ସୈନିକଙ୍କ ସହିତ ମକ୍କା ସହରରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ହେ ମୁସଲମାନମାନ ସୈନ୍ୟବାହିନୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ କାହାରିକୁ ବଧ କରିବା ନାହିଁ। ସହରୀ ବାସୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ଓ ବିନୟ ଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ । କିନ୍ତୁ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କ ସମସ୍ତ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଏବଂ ଚିତ୍କଣିଆ କଥା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନଙ୍କ ସିପାହୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରାଗଲା ଏବଂ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ନିଜର ସେନାପତି ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଖଲିଦ୍‌ଙ୍କୁ ଭୟଙ୍କର ପାଲଟା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଅଟକାଇବାରେ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

ସେ ଯାହା ହେଉ ଏହି ପ୍ରାଚ୍ୟତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ ମହିଳା ଜଣକ ଉକ୍ତ କଥାରେ ଅତିଶୟୋକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରିଦେଇଛନ୍ତି । କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସିକ ଏବଂ ଚିତ୍କଣିଆ କଥା ନଥିଲା । ସେଠାରେ (ମକ୍କାରେ) ଆକ୍ରମଣ ପ୍ରଥମେ ମକ୍କାବାସୀମାନେ ହିଁ କରିଥିଲେ । ସେ ଯାହା ହେଉ ଯେଉଁ ବିଦ୍ୱେଷ ରହିଛି ତାହା କୌଣସି ନା କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ ।

ମହୋଦୟା ପୁନଶ୍ଚ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, ଉକ୍ତ ସଂଘର୍ଷରେ ଦୁଇ ଜଣ ମୁସଲମାନ ପ୍ରାଣ ହରାଇଥିଲେ ଏବଂ 28 ଜଣ କୁପ୍ପୁର୍ (ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ) ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଏପରି ସମୟ ଏବଂ ଏପରି ଅବସରରେ ଯଦି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ସୈନ୍ୟ ବାହିନୀର ନେତୃତ୍ୱ ନେଇ ଥାଆନ୍ତା ତେବେ ଚିକିଏ ଚିକ୍ତା କରି ଦେଖନ୍ତୁ କେତେ ହତ୍ୟା ବିଭୀଷୀକା ଘଟି ଥାଆନ୍ତା ?

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏଠାରେ ସେହି ମହିଳା ଜଣକ ପୁନଃ ବାସ୍ତବତା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହରକୁ ଅଧିକାର କରିନେଲା ସେତେବେଳେ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ ନିଜର ବସ୍ତ୍ର ବଦଳି ଏକ ଧଳା ରଙ୍ଗର ଏହରାମ୍ (ତଦର୍ ବସ୍ତ୍ର) ପିନ୍ଧି ନେଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ହଜ୍ଜର ଯେଉଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଉପାସନା, କର୍ମକାଣ୍ଡ ରହିଥିଲା ତାହାକୁ ଆପଣ ସ.ଅ ସମ୍ପାଦନ କଲେ।

ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
"ଖମା ଅରସଲନାକା ଇଲ୍ଲା ରହମତନ୍ ଲିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ।" (ଅଲ୍ ହଜ୍:31)
ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ସମଗ୍ର ସଂସାରବାସୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କେବଳ କରୁଣା ରୂପେ ଗଢ଼ି ପ୍ରେରଣ କରିଛୁ ।
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sarafat Ali Khan, S/o- Manwar Ali Khan , Jamat Ahmadiya Karadapalli (Odisha)

ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
"ଲନ୍ ତନାଲୁଲ୍ ବିର୍ରା ହତ୍ତା ତୁନ୍ଫିକୁ ମିନ୍ନା ତୁହିବୁନ୍ ।" (ଆଲେ ଇମ୍ବାନ୍ :93)
ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ପ୍ରିୟ ଧନକୁ ବ୍ୟୟ କରିଦେଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଣ୍ୟ ଲାଭ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sheikh Ghulam Ahmad & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Barkat (Odisha)

ଆପଣ ସ.ଅ ଖାନା କାଆବାର 7 ଥର ପିରକ୍ରମା କଲେ । ଏତଦପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ନିଜର ଅବଶିଷ୍ଟ ବର୍ତ୍ତ ଯାଇଥିବା ସାଧୁମାନଙ୍କୁ ଡକାଇଲେ । ସେହି ସାଧୁମାନେ ନିଜର ଜୀବନକୁ ବିପଦରେ ପକାଇ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ସକାଶେ ବଳିଦାନ ଦେଇଥିଲେ । କାରଣ ସେମାନେ ଏହି ମହାନ ଦିନରେ ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଜୀବନର ସବୁଠୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସରରେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଛିଡ଼ା ହୁଅନ୍ତୁ । ତେଣୁ ଜଣ ଜଣ କରି 360ଟି ପିତୃଲୀଗୁଡ଼ିକୁ (ମୂର୍ତ୍ତି)କୁ ଏବଂ ହୁରୁଲ୍ ଦେବତାକୁ ମଧ୍ୟ ଖାନା କାଆବାରୁ କାଢ଼ି ଫିଙ୍ଗିଦେଲେ ଏବଂ ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡ କରିଦିଆଗଲା । ଆହଜରତ ସ.ଅ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଭାଙ୍ଗି ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଏହା କହୁଥିଲେ ଯେ, ଯାଅଲ୍ ହକ୍ସୁ ଓ ଜହକଲ୍ ବାଟିଲ୍ । ଅଥାତ୍ ସତ୍ୟ ଆସିଗଲା ଏବଂ ଅସତ୍ୟ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ହୋଇଗଲା । (World Faith By Ruth Cranston page216-217 Skeffington Stratford Place London1953)

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ ଆଉ ଜଣେ ମହିଳା ପ୍ରାଚ୍ୟତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ ଅଟନ୍ତି । ସେହି ମହିଳାଙ୍କ ନାମ ହେଲା Karen Armstrong । ଉକ୍ତ ମହିଳା ଜଣକ ନ୍ୟାୟପ୍ରିୟ ମହିଳା ଅଟନ୍ତି । ମହୋଦୟା 1944 ମସିହାରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଇଂଲଣ୍ଡର ଜଣେ ଜଣାଶୁଣା ବିଦ୍ୱାନ୍ ଏବଂ ଲେଖକା ଅଟନ୍ତି । ମହୋଦୟା ଧର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ତୁଳନାତ୍ମକ ରଚନା ଲେଖନୀ ଚାଳନା କରି ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି । ମହୋଦୟା ନିଜର ପୁସ୍ତକ Muhammad A Biography of the Prophetରେ ମକ୍କା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ: "ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ରକ୍ତାକ୍ତମୂଳକ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାର କୌଣସି ସୌକ୍ ଏବଂ ଇଚ୍ଛା ନଥିଲା । କାହାରିକୁ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଗଲା ନାହିଁ । ନାହିଁ ଏପରି ଲାଗିଲା କି କାହା ଉପରେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଚାପ ପକା ଯାଇଥିବ । ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲେ । ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ଧି ଓ ମୈତ୍ରୀ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ମକ୍କା ଏଇଥି ପାଇଁ ଆସି ନଥିଲେ ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ କୁରେଶମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାରର ଶରବ୍ୟ କରିବେ । ବରଂ ଆପଣ ସ.ଅ ମକ୍କା ଏଇଥି ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ ଯେ, ଆପଣ ସେହି ଧର୍ମକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେବେ ଯେଉଁ ଧର୍ମ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅସଫଳ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ମକ୍କା ବିଜୟ ମାଧ୍ୟମରେ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ ନିଜ ଅବତାରର ଏକ ଦାବିକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିଦେଲେ । ଏହି ବିଜୟ ବିନା କୌଣସି ରକ୍ତପାତରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅଙ୍କ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ନୀତି ସଫଳ ହୋଇଥିଲା । କିଛି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ମକ୍କାରେ ମୂର୍ତ୍ତି ପୂଜାର ଅବସାନ ଘଟିଲା ଏବଂ ଇକ୍ରାମା ଓ ସୁହେଲ ଭଳି ଘୋର ବିରୋଧୀ ନୈଷ୍ଠିକ ଏବଂ ଉସାହପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁସଲମାନ ହୋଇଗଲେ ।" (Muhammad A Biography of the Prophet by Karen Armstrong,page 243 and 245, Book Readers international Quetta)

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେ ଯାହା ହେଉ ସେହି ପ୍ରାଚ୍ୟତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପ୍ରାଚ୍ୟତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ ଏପରି ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଘୋର ବିରୋଧୀ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ଉପରୋକ୍ତ ସତ୍ୟକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ସତ କହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସେମାନେ ଆଉ କିଛି କରିପାରି ନଥାଆନ୍ତେ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ମକ୍କା ବିଜୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ କେତେକ ଅତିରିକ୍ତ ଘଟଣାବଳୀ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ତତ୍ତ୍ୱଧରେ ଗୋଟିଏ ଘଟଣା ଅବଦ୍ୱୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଅବି ସରାହ୍ ଚୌବା (କ୍ଷମା ଯାଚନାର)ର ଘଟଣା । ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ସେ (ଅବଦ୍ୱୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଅବି ସରାହ୍) ପ୍ରଥମେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା ଏବଂ ଆହଜରତ କାତିବେ ଖି (ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିବା ଐଶୀବାଣୀକୁ ସେ ଲେଖି ନେଉଥିଲା) ମଧ୍ୟ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହାପରେ ସେ ବିଧର୍ମୀ ହୋଇ ପରଧର୍ମକୁ (ମୁସରିକ୍ ହୋଇଗଲା) ଫେରିଗଲା । ତା' ସଂପର୍କରେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଏ ଯେ, ତା'କୁ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ମକ୍କା ବିଜୟ ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ଏହି ହତଭାଗ୍ୟ ହ. ଉସ୍ମାନ୍ ବିନ୍ ଅଫ୍ଫାନ୍ ର.ଅଙ୍କ ଘରେ ଲୁଚିଗଲା । ଅବଦ୍ୱୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଅବି ସରାହ୍ ହ. ଉସ୍ମାନ୍ ବିନ୍ ଅଫ୍ଫାନ୍ ର.ଅଙ୍କ ରିଜାଇ (ହ. ଉସ୍ମାନ୍ ବିନ୍ ଅଫ୍ଫାନ୍ ର.ଅଙ୍କ ମାତାଙ୍କ କ୍ଷୀର ପାନ କରିଥିବା ହେତୁ ରିଜାଇ ଭାଇ ଥିଲା) ରିଜାଇ ଭାଇ ଥିଲା । ହ. ଉସ୍ମାନ୍ ର.ଅ ତା'କୁ ନବୀ କରାମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆପଣ ସ.ଅ ଅବଦ୍ୱୁଲ୍ଲାଃର ବୈଅତ୍ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତୁ । ଆପଣ ସ.ଅ ଅନେକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିରବତା ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ଏବଂ ପୁନଶ୍ଚ ତା' ଠାରୁ ବୈଅତ୍ ନେଇ

ନେଲେ । ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଅବଦ୍ୱୁଲ୍ଲାଃ ଫେରିଗଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ନିଜର ସାହାବାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! ମୁଁ ଅବଦ୍ୱୁଲ୍ଲାଃ ପାଇଁ କିଛି ସମୟ ନିରବ ରହିଲି । କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଯାଇଥାଆନ୍ତା ଏବଂ ତା'ର ଯଥାଶୀଘ୍ର ସଂହାର କରି ଦେଇଥାଆନ୍ତା । ସାହାବାମାନେ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆପଣ ସ.ଅ ଆମମାନଙ୍କୁ ଇଜ୍ଜତ କଲେ ନାହିଁ କାହିଁକି । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, "ଅବତାର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ନିମନ୍ତେ କେବେ ବି ଇଜ୍ଜତ କରନ୍ତି ନାହିଁ" ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, କେତେକ ବର୍ଣ୍ଣନାମାନଙ୍କରେ ଏହି ଶବ୍ଦ ରହିଛି ଯେ, ନବୀ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବୈଧ ନୁହେଁ ଯେ, ସେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁର ବିଶ୍ୱାସଯାତକତା କରୁ । (ସିରତ୍ ଇବନେ ଇସହାକ୍, ପୃ-529-530, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ସିରତ୍ ଇବନେ ହିଶ୍ମାମ୍, ପୃ-742, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ଅଲ୍ ଇକ୍ତିଫା, ଭାଗ-2, ପୃ-225, ଆଲିମୁଲ୍ କୁତୁବ୍, ବୈରୁତ୍)

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେ ଯାହା ହେଉ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନାଗୁଡ଼ିକ ଏହିପରି ଭାବରେ ପରସ୍ପର ସହିତ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରଖନ୍ତି । କାରଣ କେତେକ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନାଗୁଡ଼ିକ ବିଦ୍ୟମାନ ରହିଛି । ତେଣୁ ମୁଁ ସେହି ବର୍ଣ୍ଣନାଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନାଗୁଡ଼ିକ ସମେହାସ୍ତବ ଅଟନ୍ତି । ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କର ଯେଉଁ ଉତ୍ତମ ଆଦର୍ଶ ରହିଥିଲା, ଯେଉଁ ଅସୀମ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ତାହା ଏହା ସିଦ୍ଧ କରେ ଯେ, ଏହି ସମସ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାଗୁଡ଼ିକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କଳ୍ପିତ (ଗଢ଼ି) ନିଆଯାଇଛି ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେ ଯାହା ହେଉ ହୃଦୟର ଏକ ପୁସ୍ତକ ଯାହାର ନାମ ସୁନନ୍ ନିସାଇ ଅଟେ । ତହିଁରେ ଉକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାଟି ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ମକ୍କା ବିଜୟ ଅବସରରେ ଅବଦ୍ୱୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ ହ. ଉସ୍ମାନ୍ ର.ଅଙ୍କ ଘରେ ଲୁଚିଗଲା । ପୁନଶ୍ଚ ଯେତେବେଳେ ସର୍ବସାଧାରଣ ବୈଅତ୍ ଘୋଷଣା ହେଲା ସେତେବେଳେ ହ. ଉସ୍ମାନ୍ ବିନ୍ ଅଫ୍ଫାନ୍ ର.ଅ ଅବଦ୍ୱୁଲ୍ଲାଃକୁ ଧରି ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆପଣ ସ.ଅ ଅବଦ୍ୱୁଲ୍ଲାଃର ବୈଅତ୍ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତୁ । ଆପଣ ସ.ଅ ନିଜର ପବିତ୍ର ମସ୍ତକ ଉପରକୁ ଉଠାଇଲେ ଏବଂ ତା' ଆଡ଼କୁ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ତିନି ଥର ଏପରି କଲେ ଓ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଦେଲେ । ତିନି ଥର ଏପରି ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ପରେ ଯାଇ ଆପଣ ସ.ଅ ତା'ର ବୈଅତ୍ ସ୍ୱୀକାର କଲେ । ଏତଦପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ସାହାବାମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ନଥିଲା ଯେ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଅବଦ୍ୱୁଲ୍ଲାଃର ବୈଅତ୍ ନେଉ ନଥିଲି ସେତେବେଳେ ସେହି ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବଦ୍ୱୁଲ୍ଲାଃର ସଂହାର କରି ଦେଇଥାଆନ୍ତା? ସାହାବାମାନେ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ଆମେ କିପରି ଜାଣି ଥାଆନ୍ତୁ ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ହୃଦୟରେ କ'ଣ ରହିଛି ? ଆପଣ ସ.ଅ ନିଜ ଆଖୁରୁ ଆମକୁ ଟିକିଏ ଇଜ୍ଜତ କଲେ ନାହିଁ କାହିଁକି ? ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, କୌଣସି ନବୀଙ୍କର (ଅବତାରଙ୍କର) ଏହି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ନୁହେଁ ଯେ, ତା'ର (ନବୀଙ୍କର) ଚକ୍ଷୁ ବିଶ୍ୱାସଯାତକତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁ । (ନିସାଇ, କିତାବ୍ ତହ୍ରିମୁଦ୍ ଦଲ୍ଲି, ବାବ୍- ଅଲ୍ ହକମ୍, ଫିଲ୍ ମୁରତ୍ତବି, ହଦିସ୍ ସଂଖ୍ୟା-4067) (ସୁନନ୍ ଅବୁ ଦାଉଦ୍, କିତାବୁଲ୍ ହୁଦୁଦି, ବାବ୍-ଅଲ୍ ହୁକମ୍, ଫି ମନ୍ ଇରତ୍ତବା, ହଦିସ୍ ନଂ-4359)

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଉପରୋକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାଟି ନିସାଇର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ତହିଁରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଜରୁରୀ ନୁହେଁ ଯେ, ସେହି ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ସଠିକ୍ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରାଯିବ । ସେହିପରି ଉପରୋକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାଟି ସୁନନ୍ ଅବୁ ଦାଉଦ୍ରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ହେଲେ ସୁନନ୍ ଅବୁ ଦାଉଦ୍ରେ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନା ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ସେହି ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ସଂହାରର କୌଣସି ଚର୍ଚ୍ଚା ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ସେହି ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ହ. ଅବ୍ବାସ୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଅବଦ୍ୱୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଅବି ସରାହ୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ଐଶୀବାଣୀକୁ ଲେଖୁଥିଲା । ତା'କୁ ସୈତାନ୍ ପ୍ରରୋଚିତ ଏବଂ ଉତ୍ସକାଳଦେଲା । ସେ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଇ ମିଶିଗଲା । ମକ୍କା ବିଜୟ ଦିନ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଅବଦ୍ୱୁଲ୍ଲାଃର ସଂହାର ଆଦେଶ ଦେଇଦେଲେ । ହ. ଉସ୍ମାନ୍ ବିନ୍ ଅଫ୍ଫାନ୍ ର.ଅ ତା' ନିମନ୍ତେ ଆଶ୍ରୟ ଭିକ୍ଷା କଲେ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ରସୁଲ୍ କରାମ୍ ସ.ଅ ଅବଦ୍ୱୁଲ୍ଲାଃକୁ ଆଶ୍ରୟ ପ୍ରଦାନ କରିଦେଲେ । (ସୁନନ୍ ଅବୁ ଦାଉଦ୍, କିତାବୁଲ୍ ହୁଦୁଦି, ବାବ୍-ଅଲ୍ ହୁକମ୍, ଫି ମନ୍ ଇରତ୍ତବା, ହଦିସ୍ ନଂ-4385)

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏଠାରେ ଅବଦ୍ୱୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ ର.ଅଙ୍କ

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
 "ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି ଓ ସମବେଦନା ଜ୍ଞାପନ କରିବା ଏଭଳି ଏକ ବସ୍ତୁ ଯେ, ଯଦି ମନୁଷ୍ୟ ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦିଏ ଏବଂ ତହିଁରୁ ଦୂରେଇ ଯାଏ ତେବେ କ୍ରମଶଃ ସେ ହିଂସ୍ର ପ୍ରାଣୀରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ ।"
 (ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-7, ପୃ-282, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ- 1984 ମସିହା)
 ତାଲିବେ ଦୁଆ: Mohammad Moin, S/o- Mohammad Majid, Jamat Ahmadiya Karadapalli (Odisha)

ନବୀ ସ.ଅଙ୍କ ବାଣୀ:-
 "ଇଉତ୍ତନିବୁଲ୍ ରଜିବା" ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ରୋଧରୁ ସର୍ବଦା ବର୍ଜିବା ଉଚିତ୍, କାରଣ କ୍ରୋଧ ହେଉଛି ମଞ୍ଜିର ପରମ ଶତ୍ରୁ ।
 ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sk Deedar Ahmed & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Fazal (Odisha)

ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏପ୍ରକାରର ବର୍ଷନାର ସ୍ୱଷ୍ଟ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଯେପରିକି ମୁଁ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଷନା କରି ସାରିଛି ଯେ, ହଦିସର ଏହି ବର୍ଷନାଗୁଡ଼ିକ ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକରେ ବର୍ଷିତ ହୋଇଛି ତା'ର ପ୍ରମାଣ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିତର୍କ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଏହି ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକ ଅତି ଦୁର୍ବଳ ପ୍ରମାଣ ଅଟନ୍ତି । ଏହା କହିବା କି ଆହଜରତ ସ.ଅ କାହିଁକି ଇଜ୍ଜିତ କଲେ ନାହିଁ ? ଆହଜରତ ସ.ଅ କହିଲେ, ମୁଁ ଚୁପ୍ ରହିଲି । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ସ.ଅ ସମ୍ପାଦ୍ ଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ୱଷ୍ଟ ରୂପେ ଏହା କହିପାରି ଥାଆନ୍ତେ ଯେ, ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ ସଂହାର କରିଦିଅ । ସେ ଯାହା ହେଉ ଅନ୍ୟ ପ୍ରମୁଖ କଥା ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ଯେ, ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମରେ ବିଧର୍ମୀତାର କୌଣସି ଶାସ୍ତି ନାହିଁ । ସେଇଥି ପାଇଁ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏହା କହିବା କି ସେ ତ' ବିଧର୍ମୀ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେଇଥି ପାଇଁ ତା'କୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଗଲା । ଏକଥା ଆଦୌ ଠିକ୍ ଓ ସମୀଚୀନ ନୁହେଁ ।

ଏତଦ୍ଭିନ୍ନ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ କି ଉକ୍ତ ଘଟଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଯେଉଁ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ତାହା ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବିରୁଦ୍ଧୀୟ ବୋଲି ମନେହେଉଛି । ଯେପରିକି ମୁଁ ପୂର୍ବେ କହି ସାରିଛି ଯେ, ଆହଜରତ ସ.ଅ ତ' ସେଦିନ (ମକ୍କା ବିଜୟ ଦିନ) ଗଫ୍ଫାର (କ୍ଷମାଶୀଳ), ସଭାର (ଦୋଷକୁ ଘଡ଼ାଉଲଲା ବାଲା), ରହିମ୍ ଓ କରୀମ୍ (ଅଶେଷ ଦୟାବାନ୍ ଓ କରୁଣା)ର ପରିପ୍ରକାଶ ରୂପେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଥିଲେ । ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନଥିଲା ଯିଏ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ କ୍ଷମା ମାଗି ନଥିବି ଓ ଆପଣ ସ.ଅ ତା'କୁ କ୍ଷମା କରି ନଥିବେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆହଜରତ ସ.ଅ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ସଂହାର ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ସ.ଅ କ୍ଷମା କରି ଦେଇଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଉପରୋକ୍ତ ହଦିସ୍ ମଧ୍ୟ ବୁଖାରୀ ଓ ମୁସଲିମ୍ରେ ଉପସ୍ଥିତ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ବାଦଦେଲେ ଉକ୍ତ ବର୍ଷନାଟି ବର୍ଷନାମୁକ୍ତମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମଧ୍ୟ ବର୍ଷନା ବିରୁଦ୍ଧୀୟ ପ୍ରତିତ ହେଉଛି । କାରଣ ଆହଜରତ ସ.ଅ ଜଣେ ଦିନବିଜୟୀ ସମ୍ପାଦ୍ ଥିଲେ । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ସଂହାରର ଆଦେଶ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଥିଲା ତେବେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ କାହାରିକୁ ଭୟ କରିବାର କ'ଣ ବା ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା ? ଯେତେବେଳେ ହ. ଉସ୍ମାନ୍ ବିନ୍ ଅଫ୍ଫାନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ସାଆଦ୍କୁ ଧରି ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ସ୍ୱଷ୍ଟ କହିଦେଇ ଥାଆନ୍ତେ ଯେ, ନା ନା ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ ଅପରାଧ ଏପରି ଅଟେ ଯେ, ତା'କୁ କ୍ଷମା କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ବନ୍ଦୁ ମଖ୍ଜୁମାର ଜନୈକା (ଜଣେ) ମହିଳା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଚୋରିର ମକଦ୍ଦମା ଦାଏର୍ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ମହିଳାର ବହୁତ ସୁପାରିଶ୍ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ହ. ଉସ୍ମାନ୍ ସଲ୍ମା ର.ଅ ଏବଂ ହ. ଉସ୍ମାମା ବିନ୍ ଜୈଦ୍ ର.ଅ ମଧ୍ୟ ଏହି ମହିଳା ସଂପର୍କରେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସୁପାରିଶ କଲେ ଏବଂ କ୍ଷମା ଯାଚନା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆହଜରତ ସ.ଅ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସୁପାରିଶକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ନଥିଲେ । ବରଂ ସମସ୍ତ ସୁପାରିଶକୁ ଆପଣ ସ.ଅ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ସଂପୃକ୍ତ ମହିଳାର ହାତ କାଟିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଆଦେଶକୁ ଆପଣ ସ.ଅ କାଏମ୍ (ବଳବତ୍ତର) ରଖିଥିଲେ । ଯଦି ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ ଅପରାଧ ଏତେ ସଜୀନ ଥିଲା ତେବେ ସ୍ୱଷ୍ଟ କହି ଦିଆଯାଇ ଥାଆନ୍ତା ଯେ, ତା' କ୍ଷମାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ବଦଳରେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଏପରି କୃତ୍ୟ ଇଜ୍ଜିତ କରିବା ଯାହା ସାଧାରଣ ଚାରିତ୍ରିକ ଶିଷ୍ଟତା ଏବଂ ବର୍ଷନାର ବିପରୀତ ହୁଏ ତେବେ ତାହା ଅସ୍ୱକାରଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ ବୈଅତ୍ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଗଲା ସେତେବେଳେ ନାଉଜୁବିଲ୍ଲାଃ ଆହଜରତ ସ.ଅ ନିରବ ରହିଲେ କି ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଶୀଘ୍ର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ ସଂହାର କରିଦେଉ । ଯେତେବେଳେ ସାହାବାମାନେ ଏପରି କଲେ ନାହିଁ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ସଂହାର କାହିଁକି କଲେ ନାହିଁ ? ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ସାହାବାମାନେ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ଆପଣ ସ.ଅ ଆମମାନଙ୍କୁ ଆଖି ଦ୍ୱାରା ଇଜ୍ଜିତ (ଠାରିଦେଲେ) କରିଦେଲେ ନାହିଁ କାହିଁକି ? ନାଉଜୁ ବିଲ୍ଲାଃ । ନାଉଜୁ ବିଲ୍ଲାଃ ତହିଁରୁ ଏହା ସିଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ ମନରେ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ ସଂହାର ଚାହୁଁଥିଲେ । ଆହଜରତ ସ.ଅ ଏହା ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ସଂହାର ଲକ୍ଷ୍ୟକରିଦେଉ । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ସ.ଅ ଇଜ୍ଜିତ କଲେ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ବର୍ଷନାର ଗଠନ ହିଁ ଉକ୍ତ ଘଟଣାକୁ ରଦ୍ଦ କରିଥାଏ ।

ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ହେଉଛି ସର୍ବୋଚ୍ଚ । ଆହଜରତ ସ.ଅ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ (ପାପ ଓ ପୁଣ୍ୟର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ) ସ୍ଥାପନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶକ୍ତ ଚକାଣ ପରି ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ କାହାରିକୁ ଭୂକ୍ଷେପ କରୁ ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଦୟା

ଓ କ୍ଷମା ସମୟରେ ଆପଣ ସ.ଅ ରେଶମ ପରି ଅତି କୋମଳ ଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର କ୍ଷୋଭ, ଦୁଃଖ ଏବଂ ଅସୁବିଧା ହେଉ ନଥିଲା । ସେଇଥି ପାଇଁ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ ର.ଅଙ୍କ ବୈଅତ୍ ସଂପର୍କରେ ଏହିପରି ବର୍ଷନାଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଇତିହାସବିତ୍ ଓ ଜୀବନୀ ଲେଖାଳୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଦେଇଛନ୍ତି ।

ହ. ମୁସଲିମ୍ ମଉଜ୍ ର.ଅ ସୁରୁତୁଲ୍ ମୁମିନୁନ୍ର ଆୟତ୍ ସଂଖ୍ୟା 15ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ଉକ୍ତ ଘଟଣାର ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଛନ୍ତି ଯେ, "ଉକ୍ତ ଆୟତ୍ ସହିତ ଏକ ଐତିହାସିକ ଘଟଣା ମଧ୍ୟ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ରହିଛି । ସେହି ଘଟଣା ଏଠାରେ ବର୍ଷନା କରିଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ମନେହେଉଛି । ଆପଣ ର.ଅ ଉଲ୍ଲେଖ କରି କୁହନ୍ତି: "ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କର ଜଣେ କାତିବେ ଖୁସି (ସୌଖୀବାଣୀ ଲିପିକାର) ଥିଲା । ଯାହାର ନାମ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଅବି ସରାହ୍ ଥିଲା । ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଉପରେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସୌଖୀବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ସେହି ଲିପିକାରକୁ ତକାଇ ସୌଖୀବାଣୀ ଲେଖାଇ ନେଉଥିଲେ । ଦିନେ ଆପଣ ଏହି ଆୟତ୍ ଲେଖାଉଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ **وَمَا خَلَقْنَاكُمْ إِلَّا حُرًّا** ପଢ଼ୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃର ପାଟିରୁ ସହସା ଏହା ବାହାରି ପଡ଼ିଲା ଯେ, **وَمَا خَلَقْنَاكُمْ إِلَّا حُرًّا** । **اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ** । ରସୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ! ଏହି ସୌଖୀବାଣୀକୁ ମଧ୍ୟ ଲେଖିନିଅ । ସେହି ହତଭାଗ୍ୟ ଏହା ଭାବିଲା ନାହିଁ ଯେ, ପୂର୍ବ ଆୟତ୍ ଫଳରେ ଏହି ଆୟତ୍ ସ୍ୱତଃସ୍ୱତଃ ରୂପେ ତିଆରି ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ସେ ଏହା ଭାବିଲା ଯେ, ଯେପରି ମୋ ମୁଖରୁ ଏହି ଆୟତ୍ ନିସ୍ତୃତ (ବାହାରିଛି) ହୋଇଛି ଓ ରସୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଉକ୍ତ ଆୟତକୁ ସୌଖୀବାଣୀ ବୋଲି ବିବେଚିତ କରିଛନ୍ତି । ଠିକ୍ ସେହିପରି ଆପଣ ସ.ଅ ନାଉଜୁବିଲ୍ଲାଃ ସ୍ୱୟଂ ସମସ୍ତ କୁରଆନ୍ ନିଜେ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ସେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଅବି ସରାହ୍ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମରୁ ଓହରିଗଲା ଏବଂ ମକ୍କା ଚାଲିଗଲା । "

ହୁଜୁର ର.ଅ କହିଲେ, "ମକ୍କା ବିଜୟ ଅବସରରେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଧ ବା ସଂହାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆହଜରତ ସ.ଅ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଅବି ସରାହ୍ ନାମ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ହ. ଉସ୍ମାନ୍ ବିନ୍ ଅଫ୍ଫାନ୍ ର.ଅ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃକୁ ଆଶ୍ରୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ହ. ଉସ୍ମାନ୍ ବିନ୍ ଅଫ୍ଫାନ୍ ର.ଅଙ୍କ ଘରେ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୁଚି ରହିଲା । ଦିନେ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ମକ୍କାବାସୀଙ୍କର ବୈଅତ୍ ନେଉଥିଲେ । ହ. ଉସ୍ମାନ୍ ବିନ୍ ଅଫ୍ଫାନ୍ ର.ଅ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଅବି ସରାହ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କଲେ ଓ ତା'ର ବୈଅତ୍ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ପ୍ରଥମେ ତ' କିଛି ବିଳମ୍ବ କଲେ । କିନ୍ତୁ ପରିଶେଷରେ ଆପଣ ସ.ଅ ତା'ର (ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ)ର ବୈଅତ୍ ସ୍ୱୀକାର କରିନେଲେ । ଏହିପରି ଭାବରେ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଅବି ସରାହ୍ ପୁନଃ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିନେଲା । "

(ତଫସିର୍ କବିର୍, ଭାଗ-6, ପୃ-139, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ-2004 ମସିହା)

ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ଘ୍ନ ଅ.ବ କହିଲେ, ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଅବି ସରାହ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଅବି ସରାହ୍ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମରେ ଅନନ୍ୟ ସେବା ସମ୍ପନ୍ନଦନକାରୀ ସାହାବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣ୍ୟ ହେଲେ । ଆପଣ ମିସରର ଗଭର୍ଣ୍ଣର ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲେ । ଆପ୍ତିକାର ଏକ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଆପଣ ଜୟ କିରଥିଲେ । ହ. ଉସ୍ମାନ୍ ର.ଅଙ୍କ ଶାହାଦତ୍ ପରେ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ଉପଦ୍ରବରୁ ପୃଥକ୍ ହୋଇଗଲେ । କିନ୍ତୁ ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଅବି ସରାହ୍ ହ. ଉସ୍ମାନ୍ ବିନ୍ ଅଫ୍ଫାନ୍ ର.ଅଙ୍କ ରିଜାଇ ଭାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ସେ ଏହି ଦୁଆ (ପ୍ରାର୍ଥନା) କରିଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କର ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ନମାଜ୍ ହେଉ । ସୁତରାଂ ଦିନେ ସେ ଫତ୍ତର୍ ନମାଜ୍ ନିମନ୍ତେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ ଏବଂ ନମାଜ୍ ସମାପ୍ତ କରି ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସଲାମ୍ କହିଲେ ଏବଂ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସଲାମ୍ କହିବାକୁ ଲାଗିଥିଲେ କି ତାଙ୍କର ଅକାଳ ବିୟୋଗ ହୋଇଗଲା । 36 କିମ୍ବା 37 ହିଜରୀରେ ତାଙ୍କର ବିୟୋଗ ହୋଇଥିଲା ।

(ଉସ୍ତୁଲ୍ ଗାବା, ଭାଗ-3, ପୃ-260-261, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍)

ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ଘ୍ନ ଅ.ବ କହିଲେ, ପୁନଶ୍ଚ ଇକ୍ରମା ବିନ୍ ଅବି ଜହଲ୍ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିବାର ଚର୍ଚ୍ଚା ରହିଛି । ଇକ୍ରମା ବିନ୍ ଅବୁ ଜହଲ୍ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ଥିଲେ ଯାହାଙ୍କ ସଂହାର ସଂପର୍କରେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ମକ୍କା ବିଜୟ ଅବସରରେ ଆଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ । ଇକ୍ରମା ଓ ତା'ର ପିତା ନବୀ କରୀମ୍

ହଦିସେ ନବଖୀ ସ.ଅ.ସ :-
 "ନମାଜ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଫଳରେ ମନୁଷ୍ୟ ଶିର୍କ ଏବଂ କୁଫର୍ (ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରିବା ଓ ଅମାନ୍ୟକାରୀ)ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରିଦିଏ " ।
 (ମୁସଲିମ୍, କିତାବୁଲ୍ ଇମାନ)
 ତାଲିବେ ଦୁଆ: **Majlis Lajna Imaillah, Jamat Ahmadiya Kerang (Odisha)**

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
 "ଯୁବ ଖୁଦାମ ଓ ଅତ୍ପାଳମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ଯତ୍ନବାନ ହେବା ଉଚିତ । ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ରଖନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଷ୍ଠାପର ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଶିଷ୍ଟତା ଓ ଅସଭ୍ୟତା ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟ " ।
 (ମଲ୍ମୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-1, ପୃ-102,)
 ତାଲିବେ ଦୁଆ: **Sk Shamim Ahmad Sultan & Family, Jamat Ahmadiya Kardapalli (Odisha)**

ସ.ଅଙ୍କୁ ବହୁ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଦେଉଥିଲା ଏବଂ ସେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ତା'କୁ ଏହା ଜ୍ଞାତ ହେଲା ଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ତା'ର ରକ୍ତପାତ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂହାର ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେ ଯମନ୍ ଆଡ଼କୁ ପଳାୟନ କଲା । ଏସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମର ଶତ୍ରୁତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯାଇ ସେ ନିଜର ପିତାକୁ ମଧ୍ୟ ପଛରେ ପକାଇ ଦେଇଥିଲା । ସମ୍ଭବତଃ ସେଇଥିପାଇଁ ତା'ର ସଂହାରର ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିବ । ହେଲେ ଏହା କଳନା କରାଯାଇପାରେ ଯେ, ମକ୍କାର ସେହି ଧନାତ୍ୟ ଏବଂ ଅଧିପତିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମର ବିରୋଧ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ସର୍ବଦା ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ସେମାନେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ଓ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ । ମକ୍କା ବିଜୟ ଦିନ ସେ (ଇକ୍ରମା) ସ୍ୱୟଂ ଏହା ଭାବି ନେଇଥାଇ ପାରେ ଯେ, ତା'ର କର୍ମ ଏପରି ଅଟେ ଯେ, କୌଣସି ମତେ ତାହାକୁ କ୍ଷମା କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଅପରାଧ ଅକ୍ଷମଣୀୟ ଅଟେ । ସମ୍ଭବତଃ ତା'ର ମଧ୍ୟ ସଂହାର କରିଦିଆଯିବ । ଅତଏବ୍ ଏହା ଭାବି ସେମାନେ ସେହି ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଧନାତ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଅଧିପତିମାନେ ସେଠାରୁ ପଳାୟନ କଲେ ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଅସୀମ ଦୟା, କ୍ଷମା ସଂପର୍କରେ ତ' କେହି ଆଶା ହିଁ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସେଇଥି ପାଇଁ ସେ ଅର୍ଥାତ୍ ଇକ୍ରମା ଏହା ଉଚିତ୍ ବୋଲି ମନେକଲା ଯେ, ଏଠାରୁ ଜୀବନ ନେଇ ପଳାୟନ କରିବା ଅଧିକ ଶ୍ରେୟଙ୍କର ହେବ । କିନ୍ତୁ ସେହି ଅପରାଧୀମାନଙ୍କୁ ଯେମିତି ଯେମିତି ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଅସୀମ ଦୟା, ଓ କ୍ଷମା ସଂପର୍କରେ ଜ୍ଞାତ ହୋଇ ଚାଲିଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମକ୍କାରେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫେରି ଆସିଲେ ଏବଂ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ଚାଲି ଆସିଲେ । ସେମାନେ ହୁଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହେଲେ । ସେ ଯାହା ହେଉ ଇକ୍ରମା ମଧ୍ୟ ସେହି ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ଥିଲା ଯିଏ ମକ୍କା ବିଜୟ ଅବସରରେ ମଧ୍ୟ ଇସ୍ଲାମୀୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ମାର୍ଗରେ ବାଧା ସାଜିଥିଲା । ସେ ନିଜ ସହିତ ଏକ ସୈନ୍ୟଦଳକୁ ଏକତ୍ରିତ କଲା, ଯହିଁରେ ମକ୍କାର ବୀର ଯୁବକମାନେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ଥିଲେ । ସେହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମଧ୍ୟରେ ସୁହୈଲ୍ ବିନ୍ ଅମ୍, ସଫ୍ଝାନ୍ ବିନ୍ ଉମୈୟାହ ଇତ୍ୟାଦି ଯୁବକମାନେ ସାମିଲ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଖଡ଼ଗ ବାହାର କଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ଆମାମେନ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ମକ୍କାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦେବୁ ନାହିଁ । ଏହି ସୈନ୍ୟଦଳ ହ. ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଖଲିଦ୍ ର.ଅଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ସହିତ ମୁହାଁମୁହିଁ ହେଲେ ଏବଂ ଉଭୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମଧ୍ୟରେ ଭଲ ଭାବରେ ମୁକାବିଲା କଲେ । କିନ୍ତୁ ନିଜର 20 ଜଣ ଯୁବକଙ୍କ ନିହତ ହେବା ପରେ ଏହି ମସସ୍ତ ଯୁବକମାନେ ସେଠାରୁ ପଳାୟନ କଲେ ଏବଂ ସୁହୈଲ୍, ସଫ୍ଝାନ୍ ଓ ଇକ୍ରମା ଆଦି ତିନି ଯୁବକମାନେ ମକ୍କାରୁ ପଳାୟନ କଲେ । ଐତିହାସିକ ବର୍ଣ୍ଣନାନୁଯାୟୀ ଇକ୍ରମା ସମୁଦ୍ର ପଥ ଦେଇ ଯମନ୍ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲା । ଇକ୍ରମାର ପତ୍ନି ଉମ୍ମେ ହକିମ୍ ବିନତ୍ ହାରିସ୍ ବିନ୍ ହିଶ୍ମାମ୍ ଯେକି କୁରେଶୀୟ ଅଧିପତିର କନ୍ୟା ଥିଲା ସେ ହିନ୍ଦ୍ ବିନତ୍ ଉତବା ଓ ମକ୍କାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟା ସମ୍ମାନିତ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସହିତ ମକ୍କାର ବିଜୟ ଦିନ ମିଳିତ ଭାବରେ ବୈଅତ୍ କରିଥିଲା । ହକିମ୍ ବିନତ୍ ହାରିସ୍ ବିନତ୍ ହିଶ୍ମାମ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଜ୍ଞାତ ହେଲା ଯେ, ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀ ଇକ୍ରମା ସଂହାର ଭୟରେ ଯମନ୍ ଆଡ଼କୁ ପଳାୟନ କରୁଛି ସେତେବେଳେ ସେ ଅର୍ଥାତ୍ ଇକ୍ରମାର ପତ୍ନି ହକିମ୍ ବିନତ୍ ହାରିସ୍ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଏବଂ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ କ୍ଷମା ଯାଚନା କଲା । ଏତଦପରେ ଆହଜରତ ସ.ଅ କହିଲ, ହେ ଇକ୍ରମାର ପତ୍ନି ତୁମେ ସ୍ତ୍ରୀମାନ ଶାନ୍ତିରେ ଓ ସୁରକ୍ଷିତ ଅଟନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଇକ୍ରମାର ସ୍ତ୍ରୀ ନିଜର ଦାସକୁ ଧରି ଜବାହ୍ ଅଭିମୁଖେ ବାହାରି ପଡ଼ିଲା । ଯେତେବେଳେ ଇକ୍ରମା ତଙ୍ଗା ଉପରେ ଆରୋହଣ ହେଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ସେ ଇକ୍ରମାର ପତ୍ନି ଇକ୍ରମାକୁ ସମୁଦ୍ର ଉପକୂଳରେ ପାଇଲା । ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ଏକ କଥନ ଅନୁଯାୟୀ ଇକ୍ରମାର ସ୍ତ୍ରୀ ଇକ୍ରମାକୁ ସେତେବେଳେ ଖୋଜି ପାଇଲା ଯେତେବେଳେ ସେ ତଙ୍ଗା ଉପରେ ଆରୋହଣ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ସେ ଇକ୍ରମାକୁ ଏହା କହି ଅଟକାଇ ଦେଲା ଯେ, ହେ ମୋ ଚତାଙ୍କ ପୁତ୍ର (ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ମୋର ସ୍ତ୍ରୀମା)! ମୁଁ ତୁମ ନିକଟକୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ତରଫରୁ ଆସିଅଛି ଯିଏ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବାଧିକ ସଂଯୋଜକ (ଯୋଗସୂତ୍ର ରକ୍ଷାକାରୀ), ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବାଧିକ ଶୁଭେଚ୍ଛୁ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ନିଜର ଜୀବନକୁ ଧ୍ୟାନରେ ପକାଅ ନାହିଁ । କାରଣ ମୁଁ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟରୁ ତୁମ ନିମନ୍ତେ ଶାନ୍ତି ଓ ଜୀବନ ଭିକ୍ଷା ମାଗି

ସାରିଛି । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ସେ ନିଜର ପତ୍ନି ସହିତ ଫେରି ଆସିଲା ଏବଂ ସେ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିନେଲା ଏବଂ ତା'ର ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ବେଶ୍ ସୁନ୍ଦର ରହିଲା । ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଇକ୍ରମା ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲା, ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ! ମୋର ପତ୍ନି ମୋତେ ଏକଥା କହିଛି ଯେ, ଆପଣ କୁଆଡ଼େ ମୋତେ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ? ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ମୋତେ ମକ୍କାରେ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ମୁସଲମାନ ନ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ମକ୍କାରେ ରହି ପାରିବି । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ଇକ୍ରମା ! ତୁ ସତ୍ୟ କହିଛୁ । ନିଃସନ୍ଦେହ ତୁ ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷିତ ଅଟୁ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଇକ୍ରମା କହିଲା, ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ମୁଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ବି ଉପାସନା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି । ସେ ଏକ ଓ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ଅଟନ୍ତି । ତାହାଙ୍କର କେହି ବି ସମକକ୍ଷ ନାହାନ୍ତି, ଆପଣ ସ.ଅ ସେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭକ୍ତ ଓ ତାହାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ଅଟନ୍ତି । ଇକ୍ରମା ଲଜିତ ହୋଇ ନତ ମସ୍ତକ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିନେଲା । ପୁନଶ୍ଚ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଇକ୍ରମାକୁ କହିଲେ, ହେ ଇକ୍ରମା ! ତୁ ଆଜି ମୋତେ ଯେଉଁ ବର ମାଗିବୁ ମୁଁ ଯଦି ସାମର୍ଥ୍ୟ ରଖୁଥିବି ତେବେ ମୁଁ ତୋତେ ସେହି ବର ପ୍ରଦାନ କରିବି । ଇକ୍ରମା କହିଲା, ହେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆପଣ ସ.ଅ ମୋର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶତ୍ରୁତା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଶତ୍ରୁତା ମୁଁ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲି । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଆହଜରତ ସ.ଅ ଏହି ଦୁଆ କଲେ ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଇକ୍ରମା ମୋ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଶତ୍ରୁତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲା ତୁମ୍ଭେ ଇକ୍ରମାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେହି ଶତ୍ରୁତାକୁ (ଅପରାଧକୁ) କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରିଦିଅ । ସେହିପରି ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଇକ୍ରମା ମୋ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଅସଦାଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲା ତୁମ୍ଭେ ଇକ୍ରମାର ସେହି ଅସଦାଚରଣକୁ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା କରିଦିଅ । ପୁନଶ୍ଚ ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ ଅନନ୍ଦ ସହକାରେ ନିଜର ଚନ୍ଦର ଇକ୍ରମା ଉପରେ ପକାଇଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ଇକ୍ରମା ! ତୁମକୁ ମୁଁ ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଉଛି । ମୁଁ ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଉଛି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଯିଏ ପ୍ରବାସ କରିବା ଅବସ୍ଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିଲା ଏବଂ ପ୍ରବାସ କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଆମ ପାଖକୁ ଆସିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେ ହେଉଛ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିଛି ଏବଂ ପ୍ରବାସ କରିବା ଅବସ୍ଥାରେ ତୁମେ ଆମ ପାଖକୁ ଆସିଲ । (ସିରତୁଲ୍ ହଲବିୟାହ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-132, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)(ସବ୍ଲୁଲ୍ ହୁଦା ଖର୍ ରଶ୍ମାଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-227-228, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍) (ଫତହୁଲ୍ ବାରି, ଭାଗ-8, ପୃ-13, କିତାବୁଲ୍ ମୁଗାଜି, ହଦିସ୍ ନଂ-4280, ଆରାମା ବାଗ୍ କରାତୀ) (ଉସ୍ତୁଲ୍ ଗାବା, ଭାଗ-4, ପୃ-67, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ମକ୍କା ବିଜୟ, ଲେଖକ-ବାଶ୍ମିଲ୍, ପୃ-307, 327-328, ନଫିସ୍ ଏକାଡ଼େମୀ, କରାତୀ) ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଇକ୍ରମାର ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିବା ଦ୍ୱରା ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ଚର୍ଚ୍ଚା ମଧ୍ୟ ମିଳେ । ଉକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଚର୍ଚ୍ଚା ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ କରିଛନ୍ତି । ଆପଣ ର.ଅ କୁହନ୍ତି: "ଇକ୍ରମାର ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିବା ଦ୍ୱାରା ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ପୂର୍ବେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ନିଜର ସାହାବାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣ ସ.ଅ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖୁଥିଲେ ଯେ, ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଅଛି ଏବଂ ସେଠାରେ ଏକ ଅଜ୍ଞର ପେଛାକୁ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ପଚାରିଲି ଯେ, ହେ ଲୋକମାନେ ଏହି ଅଜ୍ଞର ପେଛା କାହା ପାଇଁ ? ତେବେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ କହିଲା, ଏହି ଅଜ୍ଞର ପେଛା ଅବୁ ଜହଲ୍ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଟେ । ଆହଜରତ ସ.ଅ କହିଲେ, ଉକ୍ତ କଥା ତ' ମୋତେ ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ପ୍ରତିତ ହେଲା । ମୁଁ କହିଲି, ବୈକୁଣ୍ଠ ପୁରରେ ତ' ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରବିଷ୍ଟ (ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ) ହୋଇ ନଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଅବୁ ଜହଲ୍ ନିମନ୍ତେ ଏହି ଅଜ୍ଞର ପେଛା ଲକିପରି ଉପଲବ୍ଧ ହେଲା ? ଅତଏବ୍ ଇକ୍ରମା ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! ସେହି ଅଜ୍ଞର ପେଛାର ତାପ୍ତର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଇକ୍ରମା । ଇଶ୍ୱର ପିତାଙ୍କ ବଦଳରେ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନାମକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଯେପରିକି ସ୍ୱପ୍ନ ବିଦ୍ୟାରେ ଅନେକ ସମୟରେ ଏପରି ହୋଇଥାଏ।" (ଦିବାଚା ତଫସିରୁଲ୍ କୁରଆନ୍, ଅନ୍ଝାରୁଲ୍ ଉଲୁମ୍, ଭାଗ-20, ପୃ-

ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁନିନିନଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ:-

"ଆମେ ଅହେମଦିମାନେ ହିଁ ସଂସାରବାସୀଙ୍କୁ ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମର ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପନ୍ନରେ ଅବଗତ କରାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଜରୁରୀ କଥା ହେଉଛି ଏହା କି ଆମକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ" ।

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sajeed Khan, S/O- Sultan Ahmad, Jamat Ahmadiya Paradeep (Kerang) (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)

"ଆମ ଜମାଅତ୍‌ର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହି ଉଚିତ୍ ହେବ ଯେ, ଜମାଅତ୍‌ର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦ ଚାରିତ୍ରିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି କରନ୍ତୁ । କାରଣ 'ଅଲ୍ ଇସ୍ତିକାମତୁ ଫୌକଲ୍ କରାମତି' ।"

(ମଲ୍‌ଫୁଜାଡ଼୍, ଖଣ୍ଡ-1, ପୃ-102,)

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Halimuddin Khan & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Barkat (Odisha)

350, ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ)

ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ, ପୁନଶ୍ଚ ହବ୍‌ବାର ବିନ୍ ଅସ୍‌ସଦର ପଲାଇନ କରିବା ଓ ଇସ୍‌ଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିବାର ଘଟଣା ରହିଛି । ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଅଶିକ୍ଷିତ ଯୁଗରେ ହବ୍‌ବାର ଆଳଂକାରିକ ଭାଷୀ ଏବଂ ଆଳଂକାରିକ ବିଦ୍ୱାନ୍ ଥିଲା ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଏକତ୍ରିତ କରୁଥିଲା। ସେହିପରି ସେ ଜଣେ ଦୁର୍ଘରିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା । ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସୁପୁତ୍ରୀ ହ. ଜୈନବ୍ ର.ଅ ଯେତେବେଳେ ମଦିନା ଆଡ଼କୁ ପ୍ରବାସ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ଗର୍ଭବତୀ ଥିଲେ । ହବ୍‌ବାର ବିନ୍ ଅସ୍‌ସଦ୍ ଓଟକୁ ହୁଡ଼ରେଇ ଦେଲା । ଯଦ୍ୱାରାକି ହ. ଜୈନବ୍ ର.ଅ ଓଟ ଉପରୁ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲେ । ଫଳତଃ ତାଙ୍କର ଗର୍ଭପାତ ହୋଇଗଲା । ଏହି କାରଣରୁ ହ. ଜୈନବ୍ ର.ଅ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସୁସ୍ଥ ରହିଥିଲେ । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ର.ଅ ହବ୍‌ବାର ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! ହବ୍‌ବାର୍ ଯେଉଁଠି ବି ମିଳିବ ତା'ର ସଂହାର କରିଦିଅ । ମକ୍କା ବିଜୟ ସମୟରେ ହବ୍‌ବାର୍ ଏହି ଭୟରୁ ମକ୍କାରୁ ପଲାଇନ କଲା ଓ ଜଙ୍ଗଲରେ ଲୁଚି ରହିଲା । ମକ୍କା ବିଜୟ ପରେ ଯେତେବେଳେ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ମଦିନା ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ ସେତେବେଳେ ହବ୍‌ବାର୍ ପୁନଃ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ଯେତେବେଳେ ସେ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାର ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସାହାବାମାନେ ତା'କୁ ଦେଖି ପକାଇଲେ । ସାହାବାମାନେ ହୁଜୁର ର.ଅଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ହବ୍‌ବାର୍ ଆସୁଛି । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହୁଁ ମୁଁ ବି ଦେଖି ନେଇଛି । ହବ୍‌ବାର୍‌କୁ କିଛି କୁହ ନାହିଁ । ହବ୍‌ବାର୍ ଯେତେବେଳେ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲା କହିଲା, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉ । ମୁଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛି ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ବି ଉପାସ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାବହ ଅଟନ୍ତି । ମୁଁ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଠାରୁ ଖସି ପଳାଇ ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଘୂରି ବୁଲୁଛି ଏବଂ ମୁଁ ଅଣଆରବ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି । ପୁନଶ୍ଚ ମୁଁ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ କୃପା ଓ ଏବଂ ଦୟା, ପୁଣ୍ୟ ଓ କ୍ଷମାକୁ ମନେପକାଇଲି । ଅର୍ଥାତ୍ ଅତ୍ୟାଚାରୀମାନେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଉପରେ କିଭଳି ନାନା ଅନ୍ୟାୟ, ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲା ଓ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା ଦେଉଥିଲେ । ହେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆମେମାନେ ମୁସ୍‌ରିକ୍ (ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି) ଥିଲୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସତ୍‌ମାର୍ଗ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଓ ବିନାଶରୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ । ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ମୋ ତରଫରୁ ଯେଉଁ ନିର୍ଯାତନା (କଷ୍ଟ) ହୋଇଛି ମୋର ସେହି ଅତ୍ୟାଚାର ଏବଂ ମୋର ନିର୍ଯାତନାକୁ ଆପଣ କ୍ଷମା କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ମୋ ତରଫରୁ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ହୋଇଛି ସେଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଅନୁତପ୍ତ, ଲଜିତ ଓ କ୍ଷମାପ୍ରାର୍ଥୀ ଅଟେ । ମୁଁ ନିଜର ପାପ ଏବଂ ଅପରାଧର ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରୁଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ କୁହନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ସେତେବେଳେ ରସୁଲ୍ କରାମ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲି । ଆପଣ ସ.ଅ ହବ୍‌ବାର୍‌ର କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ହେତୁ ନିଜର ମୁଣ୍ଡକୁ ତଳକୁ କରି ବସି ରହିଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ହବ୍‌ବାର୍ ! ଯା ମୁଁ ତୋତେ କ୍ଷମା କରିଦେଲି । ଇସ୍‌ଲାମ୍ ଧର୍ମ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରି ଦେଇଥାଏ । (କିତାବୁଲ୍ ମୁଗାଜି, ଷକିଦି, ଭାଗ-2, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ମକ୍କା ବିଜୟ, ଲେଖକ-ବାଣ୍ଟିମିଲ୍, ପୃ-333, 331, ନଫିସ୍ ଏକାଡ଼େମୀ, କରାଚୀ)

ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ମୁସ୍‌ଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ଘଟଣାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, "ସେହି ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଥିଲା ଯିଏ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସୁପୁତ୍ରୀ ହ. ଜୈନବ୍ ର.ଅଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ସାଜିଥିଲା । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ନାମ ହବ୍‌ବାର୍ ଥିଲା । ସେ ହ. ଜୈନବ୍ ର.ଅଙ୍କ ଓଟର ତୋରକୁ ଛୋଟ କରି କାଟି ଦେଇଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଓଟକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ମଙ୍ଗଳ ଭିଡ଼ିକି ଧରାଯାଇଥାଏ ସେହି ତୋରକୁ କାଟି ଦେଇଥିଲା । ଯଦ୍ୱାରାକି ହ. ଜୈନବ୍ ର.ଅ ଓଟ ଉପରୁ ତଳକୁ ଖସି ପଡ଼ିଥିଲେ । ଫଳତଃ ତାଙ୍କର ଗର୍ଭପାତ ହୋଇଗଲା ଓ କିଛି କାଳ ପରେ ତାଙ୍କର ଅକାଳ ବିୟୋଗ ଘଟିଥିଲା । ଏତଦ୍‌ଭିନ୍ନ ହବ୍‌ବାର୍‌ର ଅନ୍ୟ ଅପରାଧ ମଧ୍ୟ ତା' ସଂହାରର କାରଣ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ହବ୍‌ବାର୍ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା ଏବଂ ସେ କହିଲା, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ମୁଁ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଠାରୁ ଖସି ପଳାଇ ଇରାନ୍ ଅଭିମୁଖେ

ଚାଲି ଯାଇଥିଲି । ପୁନଶ୍ଚ ମୁଁ ଏହା ଭାବିଲି ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜର ପ୍ରିୟାବତାର ମୁହଁନ ସ.ଅଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମମାନଙ୍କ ସିକର ଯେଉଁ ଧାରଣା ରହିଥିଲା ତାହାକୁ ଦୂରୀଭୂତ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅବକ୍ଷୟରୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ମୁଁ ପର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିଜ ଲୋକଙ୍କ ପାଖକୁ କାହିଁକି ନଯିବି ଏବଂ ନିଜର ପାପର ସ୍ୱୀକାର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ମୁଖରେ କ୍ଷମା ଯାଚନା କାହିଁକି ନକରିବି । ରସୁଲ୍ କରାମ୍ ସ.ଅ କହିଲେ, ହବ୍‌ବାର୍ ! ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତୁମମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ଇସ୍‌ଲାମ୍ ଧର୍ମର ପ୍ରେମ ସୃଷ୍ଟି କରି ଦେଇଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାପକୁ କାହିଁକି କ୍ଷମା କିରଦେବିନି ? ଯାଅ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଦେଲି । ଇସ୍‌ଲାମ୍ ଧର୍ମ ତୁମମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ଦୋଷ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଅପରାଧକୁ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ କରିଦେଇଛି ।" (ଦିବାଚା ତଫସିରୁଲ୍ କୁରଆନ୍, ଅନୱାରୁଲ୍ ଉଲ୍ଲୁମ୍, ଭାଗ-20, ପୃ-350-351, ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ) (ଫିରୋଜୁଲ୍ ଲୁଗାତ୍, ଉର୍ଦ୍ଦୁ, ପୃ-385, ଫିରୋଜ୍ ଆଣ୍ଡ ସନ୍‌ସ)

ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ, ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ହବ୍‌ବାରକୁ କ୍ଷମା କରିଦେଲେ। କିନ୍ତୁ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଅବି ସରାହ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ତା'କୁ କ୍ଷମା କରି ନଥିଲେ । ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଇଜ୍‌ଜିତ କାହିଁକି କଲ ନାହିଁ ? ଇଜ୍‌ଜିତର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା । ହୁଜୁର ଅନୱର କହିଲେ, ପୁନଶ୍ଚ କାଆବ୍ ବିନ୍ ଜୁହୈର୍ ବିନ୍ ଅବି ସୁଲ୍‌ମା ଅଟନ୍ତି। ଏ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା । 7 ହିଜ୍ରୀରେ କାଆବ୍ ଏବଂ ତା'ର ଭାଇ ବୁଜୈରାହ୍ ଦୁହେଁ ଅତ୍ରକ୍ ନାମ ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲେ । ଅତ୍ରକ୍ ବସ୍ତାହ୍ ଠାରୁ ମଦିନା ମାର୍ଗରେ ଅବସ୍ଥିତ ବନ୍ଦୁ ଅସଦ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଏକ କୂପ ଥିଲା । ବୁଜୈରାହ୍ ଏଠାରୁ ମଦିନା ଗଲା ଏବଂ ସେଠାରେ ଯାଇ ଇସ୍‌ଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିନେଲା । ଫଳତଃ କାଆବ୍ କ୍ଷୁଦ୍ର ଭାବ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଏବଂ ବ୍ୟଙ୍ଗାତ୍ମକ କବିତା ଲେଖିଲା ।

ଯଦିଓ ସାଧାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ଏହି ବ୍ୟଙ୍ଗାତ୍ମକ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା କ୍ଷୁଣ୍ଣକାରୀ କବିତା ଯୋଗୁଁ କାଆବ୍‌ର ସଂହାର ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ କେତେକ ପ୍ରାମାଣ୍ୟରୁ ଏହା ଜ୍ଞାତ ହୁଏ ଯେ, ପ୍ରକୃତ କଥା ବା ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା କେବଳ ଏତିକି ନଥିଲା ବରଂ କାଆବ୍ ଏବଂ ବୁଜୈରା ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ବହୁତ ନିର୍ଯାତନା ଦେଇଥିଲେ କିମ୍ବା ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ସତ୍‌ଯତ୍ନ ରଚିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁଯାୟୀ କାଆବ୍ ମଦିନାରୁ ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ଅଟକି ଗଲା ଏବଂ ଭାଇକୁ ମଦିନା ପ୍ରେରଣ କରିଦେଲା । କିନ୍ତୁ ବୁଜୈରାହ୍ ଇସ୍‌ଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିନେଲା । ଯେତେବେଳେ କାଆବ୍‌କୁ ନିଜ ଭାଇର ଇସ୍‌ଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର କରିବାର ସୂଚନା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସେ ଅସନ୍ତୋଷ ଓ କ୍ଷୁଦ୍ର ଭାବ ପ୍ରକାଶ କଲା । ଏତଦ୍‌ପରେ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ତା'ରଠାରୁ ଦୂରରେ ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ବୁଜୈରାହ୍ ନିଜର ଭାଇ କାଆବ୍ ବିନ୍ ଜୁହୈରାହ୍‌କୁ ପତ୍ର ଲେଖିଲା ଯେ, ସେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷମା ଯାଚନା କରି ନବୀ କରାମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଯାଉ ଓ ନିଜ ଅପରାଧର କ୍ଷମା ମାଗିନେଉ । କାରଣ ଆପଣ ସ.ଅ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କ୍ଷମା କରିଦେଉଥିଲେ ଯିଏ କ୍ଷମା ଯାଚନା କରି ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉଥିଲା । ପରିଶେଷରେ କାଆବ୍‌କୁ ଏହି ବିକଳ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିକଳ ଦୃଶ୍ୟମାନ (ଦିଶିଲା) ହେଲା ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ମନରେ କହିଲା କି ମୁଁ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବି । ସୁତରାଂ କାଆବ୍ ଏକ କସିଦା ଲେଖିଲା । ଉକ୍ତ କସିଦାର ପ୍ରଥମ ପଂକ୍ତି ଏହା ଅଟେ ଯେ,

بَآئْتُ سَعَادُفَقَلْبِي الْيَوْمَ مَتَّبُولٌ

ଅର୍ଥାତ୍ "ସୁଆଦ୍ ମୋ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଗଲା ଏବଂ ଅତି ଦୁଃଖରେ ମୋ ହୃଦୟ ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ହେଉଅଛି ।" ଏତଦ୍‌ପରେ କାଆବ୍ ବିନ୍ ଜୁହୈର୍ ବାହାରିଲେ ଏବଂ ମଦିନା ପହଞ୍ଚି ନିଜର ପରିଚିତ ଅମ୍‌ନୀୟଙ୍କ ଘରେ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କାଆବ୍‌କୁ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ନେଇ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । ଯେତେବେଳେ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ସକାଳ ନମାଜ ପାଠ କରି ସାରିଲେ ସେତେବେଳେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଇଜ୍‌ଜିତ କରି କାଆବ୍‌କୁ କହିଲା, ହେ କାଆବ୍ ! ଏ ହେଉଛନ୍ତି ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ । ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଠାରୁ ସ୍ୱରକ୍ଷା ଭିକ୍ଷା କର । କାଆବ୍ ଛିଡ଼ା ହେଲେ ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସି ନିଜର ହସ୍ତ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ହସ୍ତ ଉପରେ ଦେଇଦେଲେ । ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ସାହାବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବି କାଆବ୍

ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ:-
 "ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍‌କୁ ବୁଝିବା ଓ ତା' ମୃତବାକ ନହିଦାୟତ୍ ପାଇଁ ଅସଲ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ତକ୍ଵା (ଅର୍ଥାତ ଧର୍ମପରାୟଣତା)" ।
 (ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-121)
 ତାଲିକା ଦୁଆ: Idris Khan, Jamat Ahmadiya Kerang, Mahmoodabad (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
 "ତୁମେ ଆପୋଷରେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସୁଲ୍‌ହା କରିନିଅ ଓ ନିଜ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଦୋଷକୁ କ୍ଷମା କର । କାରଣ ଦୁଷ୍ଟ ହେଉଛି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ନିଜ ଭାଇ ସହିତ ସୁଲ୍‌ହା କରିବାକୁ ରାଜି ହୁଏ ନାହିଁ" ।
 (ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-121)
 ତାଲିକା ଦୁଆ: Abdul Chand & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Anwar (Odisha)

ବିନ୍ କୁହେରାହକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲା ନାହିଁ । କାଆବ୍ କହିଲା, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! କାଆବ୍ ବିନ୍ କୁହେରାହ୍ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜ ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଭିକ୍ଷା ମାଗୁଛନ୍ତି ଏବଂ କ୍ଷମାଯାଚନା କରି ମୁସଲମାନ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ମୁଁ ଯଦି ତା'କୁ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇ ଆସେ ତେବେ କ'ଣ ଆପଣ ସ.ଅ କ୍ଷମାଯାଚନାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିନେବେ କି ? ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହଁ । ସେତେବେଳେ କାଆବ୍ କହିଲା, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ମୁଁ ହିଁ କାଆବ୍ ବିନ୍ କୁହେରାହ୍ ଅଟେ । ଏହା ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ଜଣେ ମୁସଲମାନ ଅନସାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି କହିବାକୁ ଲାଗିଲା, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଏହି ଶତ୍ରୁକୁ ମୋତେ ହସ୍ତାନ୍ତର କରି ଦିଅନ୍ତୁ । କାରଣ ମୁଁ ଏହାର ସ୍ୱକ୍ଷୟ କରିଦେବି । କିନ୍ତୁ ଆହତରତ ସ.ଅ କହିଲେ, ବହ ! (ଅନସାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି) ତା'କୁ (କାଆବ୍ ବିନ୍ କୁହେରାହ୍) ଯିବାକୁ ଦିଅ । ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ କାଆବ୍ ବିନ୍ କୁହେରାହ୍ କ୍ଷମା ଯାଚନା ଓ ଅନୁତପ୍ତ ପରିପ୍ରକାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଅଛି । ଯେତେବେଳେ କାଆବ୍ କସିଦା **بَاءْتُ سَعَاد** ପାଠ କଲେ ଏବଂ ଉକ୍ତ କସିଦାର ଏହି କବିତା ପାଖରେ ଯେତେବେଳେ ପହଞ୍ଚିଲେ-

إِنَّ الرَّسُولَ لَنُورٌ يُسْتَضَاءُ بِهِ
مُهَيَّبٌ وَمِنْ سَيُوفِ اللَّهِ مَسْلُورٌ

ଅର୍ଥାତ୍ "ନିଃସନ୍ଦେହ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ହେଉଛନ୍ତି ଏପରି ଏକ ଆଲୋକ ଯାହାଙ୍କ ଠାରୁ ସତ୍ୟାଲୋକ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଖଡ୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଉଦ୍ଭିଷ୍ଟ (ଉଠିଥିବା) ପୁଞ୍ଜୁଳା ହିନ୍ଦୀ (ଭାରତୀୟ) ଖଡ୍ଗ ଅଟନ୍ତି ।"

ଅତଏବ୍ ଆପଣ ସ.ଅ ନିଜର ଚନ୍ଦର ହ. କାଆବ୍ଙ୍କ ଉପରେ ପକାଇଦେଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଚନ୍ଦର ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଶରୀର ଉପରେ ଥିଲା ସେହି ଚନ୍ଦର ଆପଣ ସ.ଅ କାଆବ୍ ବିନ୍ କୁହେରାହ୍ ଉପରେ ପକାଇଦେଲେ । ଉକ୍ତ ଚନ୍ଦର ଯୋଗୁଁ ଏହି କସିଦାର ନାମ କସିଦା ବୁର୍ଦ୍ଦା ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଗଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଚନ୍ଦର ବାଲା କସିଦା । "ବୁର୍ଦ୍ଦା" ଶବ୍ଦର ଆକ୍ଷରିକ ଅର୍ଥ ହେଲା ଚନ୍ଦର । ଉକ୍ତ କସିଦାକୁ ବାନତ୍ ସୁଆଦ୍ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ ଓ କସିଦା ବୁର୍ଦ୍ଦା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ହ. ଅମୀର୍ ମୁଆଞ୍ଜିୟାହ୍ ବିପୁଳ ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ବଦଳରେ ହ. କାଆବ୍ ଠାରୁ ଏହି ଚନ୍ଦର କିଣିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ କଲେ । କିନ୍ତୁ କାଆବ୍ ଏହା କହି ଅସ୍ୱୀକାର କରିଦେଲେ ଯେ, ମୁଁ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ଏହି ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁକୁ ନିଜ ଠାରୁ ପୃଥକ୍ ବା ଦୂରେଇ ଦେଇ ପାରିବି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତଥାପି ଯେତେବେଳେ ହ. କାଆବ୍ଙ୍କର ବିରୋଧ ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ହ. ଅମୀର୍ ମୁଆଞ୍ଜିୟାହ୍ କାଆବ୍ଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ଉକ୍ତ ଚନ୍ଦରକୁ କ୍ରୟ କରିନେଲେ । ଏତଦ୍ୱୟରେ ଏହି ଚନ୍ଦର ବନ୍ଦୁ ଉପେନ୍ଦ୍ରାହ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଶାସକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ରୂପେ (ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସୂତ୍ରରେ) ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହେଉଥିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କ ଶାସନର ପତନ ସମୟରେ ଉକ୍ତ ଚନ୍ଦରଟି କ୍ଷୟ ଏବଂ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା । (କାଆବ୍ ବିନ୍ କୁହେରାହ୍ ଏବଂ କସିଦା ବାନତ୍ ସୁଆଦ୍, ପୃ-6-7, ମକତବା ଇସ୍ତଫାହିୟାହ୍, କରାତୀ) (ସିରତୁଲ୍ ହଲବିୟାହ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-301-302, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ଅଲ୍ ନୁ ଲୁଖଲ୍ ମକନୁନ୍, ଜୀବନୀ ଶବ୍ଦକୋଷ, ଭାଗ-9, ପୃ-393, ଦାରୁସ୍ ସଲାମ୍)(ମୁନତହୁସ୍ ସୁଭଲି ଅଲ୍ଲା ଷ୍ଠାଲିଲ୍ ଷ୍ଠୁଲି ଇଲା ଶମାଲିଲ୍ ରସୁଲି ସ.ଅ, ଭାଗ-3 ପୃ-166, ଦାରୁଲ୍ ମିନହାଜ୍)(ଜୀବନୀ ଶବ୍ଦକୋଷ, ପୃ-24, ଜଞ୍ଜାହ୍ ଏକାଡ଼େମୀ, କରାତୀ)

ହୁଜୁର ଅନଞ୍ଜର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କସିଦା ବୁର୍ଦ୍ଦା ନାମରେ ଆଉ ଏକ କସିଦା ମଧ୍ୟ ସର୍ବାଧିକ ଜନପ୍ରିୟ ଅଟେ । ତାହା ଇମାମ୍ ଶର୍ଫୁଦ୍ଦୀନ୍ ବୁସିରୀଙ୍କର କସିଦା ଅଟେ । ଏହାକୁ କସିଦା ବୁର୍ଦ୍ଦା ଏଲଥ୍ ପାଇଁ କୁହାଯାଏ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଇମାମ୍ ବୁସିରୀ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ତଥା ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ଉକ୍ତ କସିଦା ଲେଖିଲେ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ ନିଜ ପବିତ୍ର ଚନ୍ଦର (ଉତ୍ତରାୟ) ପିନ୍ଧାଇଲେ । ଯେତେବେଳେ ଇମାମ୍ ଶର୍ଫୁଦ୍ଦୀନ୍ ନିଦରୁ ଜାଗ୍ରତ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ସେହି ଚନ୍ଦରଟି ତାଙ୍କ କାନ୍ଧ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ । କୁହାଯାଏ ଯେ, ଇମାମ୍ ବୁସିରୀ ପକ୍ଷାଦ୍ୱାରା ରୋଗୀ ଥିଲେ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଚନ୍ଦରର କଲ୍ୟାଣରୁ ସେ ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ ହୋଇଥିଲେ ।

(ଦିଞ୍ଜାନ୍ ଇମାମ୍ ବୁସିରୀ, ପୃ-32-33, ଦାରୁସ୍ ସଲାମ୍ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ପ୍ରେସ୍, ଲାହୋର)

ହୁଜୁର ଅନଞ୍ଜର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେ ଯାହା ହେଉ ଉକ୍ତ ଯେଉଁ କାହାଣୀଟି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ବେଳେବେଳେ ଏପରି କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ସାମ୍ନାକୁ ଚାଲି ଆସିଥାଏ । ସେ ଯାହା ହେଉ ଆଉ କେତେକ ଘୋର ବିରୋଧୀମାନଙ୍କର ଇସ୍ଲାମ୍ ଧର୍ମ ସ୍ୱୀକାର

କରିବାର ଚର୍ଚ୍ଚା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସେମାନଙ୍କୁ କିପରି କ୍ଷମା ମିଳିଲା, ସେହି ଚର୍ଚ୍ଚା ମୁଁ ଆସନ୍ତା ଖୁବ୍ଦିନରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି । ହୁଜୁର ଅନଞ୍ଜର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ହୁଜୁର ଅନଞ୍ଜର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆସନ୍ତା ଶୁକ୍ରବାର ଠାରୁ ଇନ୍-ଶାଅଲ୍ଲାଃ ଜମାଅତ୍ ଅହମଦିୟା ବ୍ରିଟେନ୍ର ଜଲ୍ଦା ସାଲାତା ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ତେଣୁ ଜମାଅତ୍ର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କି ସେମାନେ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜର କୃପା ମାଧ୍ୟମରେ ଉକ୍ତ ଜଲ୍ଦାକୁ କଲ୍ୟାଣମୟ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ନିଜର କୃପାବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ତଥା ଅଧିବେଶନରେ ନିଜର କୃପା ସ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କୃତ ଓ ସମ୍ମାନିତ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

ଯେଉଁମାନେ ବଦ୍-ମାଣ୍ଡ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରକାରର କ୍ଷତି ଏବଂ ଅନିଷ୍ଟ ସାଧନ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖନ୍ତି ସେହି ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସୁରକ୍ଷିତ ରଖନ୍ତୁ । ଯେଉଁ ଅତିଥିମାନେ ଦେଶ ଭିତରୁ ଆସୁଛନ୍ତି କିମ୍ବା ବହିର୍ଦେଶରୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ସଜୁଣିଲେ ଆଣନ୍ତୁ । ଏଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜର ସୁରକ୍ଷା ବଳୟ ମଧ୍ୟରେ ରଖନ୍ତୁ ।

ଲୋକମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅତିଥିମାନେ ଜଲ୍ଦା ନିମନ୍ତେ ଆସୁଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଜମାଅତୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଅତିଥି ସକ୍ତାରକ ବିଭାଗ ଅଧୀନ ସେମାନଙ୍କର ରହଣୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବ । ସେହି ଅତିଥିମାନଙ୍କର ଅତିଥି ସକ୍ତାର କରିବାକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅତିଥି ସକ୍ତାରକକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଯେଉଁ କର୍ମକର୍ତ୍ତାମାନେ ନିଜକୁ ଜଲ୍ଦାର ଡିୟୁଟି ନିମନ୍ତେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି ସମସ୍ତ କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ନିଃସ୍ୱାଧିପତ୍ତ ହୋଇ ନିଜ ନିଜ ବିଭାଗରେ ସେବା କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମ, ସମ୍ମାନ, ମର୍ଯ୍ୟାଦା, ବିନୀତତା, ବିନମ୍ରତାପୂର୍ବକ ଓ ସହାୟ ସ୍ୱଭାବର ସହିତ ସେହି ଅତିଥିମାନଙ୍କର ସେମାନେ ଅତିଥି ସେବା ସମ୍ପାଦନ କରନ୍ତୁ ।

ବେଳେବେଳେ କାମର ଚାପ ଯୋଗୁଁ, ନିଦ୍ରାଭାବ ଯୋଗୁଁ କେତେକ କର୍ମୀମାନଙ୍କର ସ୍ୱଭାବ ପ୍ରଭାବିତ ମଧ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମୀମାନଙ୍କର ଯେଉଁଠି ଓ ଯେଉଁ ବଦାଗରେ ବି ଡିୟୁଟି ଲାଗିଛି ସେମାନେ ଏହି ମନୋଭାବ ରଖି ଏହି ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ଅତିବାହିତ କରନ୍ତୁ କି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହ. ମସିହ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ଅତିଥିମାନଙ୍କର ଅତିଥି ସେବା କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଅତିଥି ସେବା କରିବାକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ବଳିଦାନ ଦେଇ ନିଜର ସେବା ମନୋବୃତ୍ତି ବଜାୟ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ଆପଣମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅସୁଯା ଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ନାହିଁ । ସର୍ବଦା ଆମମାନଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ସ୍ମିତହାସ୍ୟ ବିଦ୍ୟମାନ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଯୁବତୀମାନେ ହୁଅନ୍ତୁ, ମହିଳାମାନେ ହୁଅନ୍ତୁ, ଯୁବକମାନେ ହୁଅନ୍ତୁ, ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ହୁଅନ୍ତୁ, ଅଧିକାରୀ ହୁଅନ୍ତୁ, ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ କର୍ମୀ ହୁଅନ୍ତୁ, ରୋଷେୟା ହୁଅନ୍ତୁ ଲଙ୍ଗରର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା କର୍ମୀମାନେ ହୁଅନ୍ତୁ କିମ୍ବା ଆହାର ଖୁଆଇଲାବାଲା କର୍ମୀମାନେ ହୁଅନ୍ତୁ, ସିନ୍ଦ୍ୱାରିଟି ଦେଉଥିବା କର୍ମୀମାନେ ହୁଅନ୍ତୁ, ପାକିଂରେ ଡିୟୁଟି କରୁଥିବା କର୍ମୀମାନେ ହୁଅନ୍ତୁ, ସଫେଇ ଓ ହାଇଜିନ୍ କର୍ମଚାରୀମାନେ ହୁଅନ୍ତୁ, ଆଭ୍ୟନ୍ତର ଓ ବାହ୍ୟ ଶୁଖିଲା ରକ୍ଷାକାରୀ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀମାନେ ହୁଅନ୍ତୁ, ଗେଟ୍ରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚେକ୍ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହୁଅନ୍ତୁ, ମାକିଂରେ ଡିୟୁଟି ଦେଉଥିବା ବାଳକ ବାଳିକାମାନେ ହୁଅନ୍ତୁ, ଜଲ୍ଦାଗାହରେ ଡିୟୁଟି ଦେଉଥିବା ଯୁବକ ଯୁବତୀମାନେ ହୁଅନ୍ତୁ, ମହିଳା ଓ ପୁରୁଷମାନେ ହୁଅନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସର୍ବାଦ ନିଜ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ସ୍ମିତହାସ୍ୟତାର ସହିତ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆମମାନଙ୍କୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

ହୁଜୁର ଅନଞ୍ଜର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ତତ୍ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ଗଭୀର ଏବଂ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା ଉଚିତ୍ । କାରଣ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମନରେ ବି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ହିଂସା, ଉପଦ୍ରବ ଓ ଅନିଷ୍ଟ ପ୍ରସାରିତ ତଥା କ୍ଷତି ସାଧନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଃସାହସ୍ ସୃଷ୍ଟି ନହେଉ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସମସ୍ତ କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଭଙ୍ଗରେ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଓ ଏହି ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ କର୍ମୀମାନେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପାକୁ ପ୍ରାପ୍ତକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପେ ବିବେଚିତ ହୁଅନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

(ଅଲ୍-ଫଜଲ୍ ଇଶ୍ଵର ନ୍ୟାସ୍-ଲ୍, 8 ଅଗଷ୍ଟ 2025 ମସିହା, ପୃ-2-6)

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
<p>وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ (ଅବ୍ ଜାରିୟାତ୍: 57)</p> <p>ଅନୁବାଦ୍: ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ଜିନ୍ ଓ ଇନସକୁ ନିଜର ଉପାସନା ସକାଶେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛୁ ।</p> <p>ତାଲିବେ ଦୁଆ: Akhtara Begum & Family, B.D.A, Bhubaneshwar (Odisha)</p>

ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
<p>وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ (ଅବ୍ ଜାରିୟାତ୍: 56)</p> <p>ଅନୁବାଦ୍: ଏବଂ ସ୍ମରଣ କରାଉ ଥାଅ, କାରଣ ସ୍ମରଣ କରାଇବା ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ- ଲାଭ ଦେଇଥାଏ ।</p> <p>ତାଲିବେ ଦୁଆ: Shamim Ahmad, S/o- Late Sk Abdul Gaffar & Jamila Sahiba, Jamat Ahmadiya Kotpalla (Odisha)</p>

(ଖୁଦ୍‌ବା ଜୁମା)

ମୁଁ ସବୁବେଳେ ଏଥିପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ରହିଥାଏ ଯେ, କୌଣସି ଅତିଥିଙ୍କୁ ଯେପରି କଷ୍ଟ ନହେଉ, ବରଂ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ସର୍ବଦା ଏହି ତାରିଫ୍ କରୁଛି ଯେ, ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ଆରାମ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉ । ଅତିଥିଙ୍କ ହୃଦୟ ଦର୍ପଣ ପରି ଅତି ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଥାଏ । ସାମାନ୍ୟ ମାତ୍ର ଆତ୍ମାତ ଲାଗିବା ଦ୍ଵାରା ଦର୍ପଣଟି ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥାଏ । ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟକୁ ସାମାନ୍ୟ ଆତ୍ମାତ ଯେତେବେଳେ ଲାଗେ ସେତେବେଳେ ତାହା ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥାଏ । (ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ)

ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କର ଯେଉଁ ଅତିଥିମାନେ ଜଲ୍‌ସା ଶୁଣିବା ନିମନ୍ତେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେହି ଅତିଥିମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେବା ଏବଂ ଅତିଥି ସକାର କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀ କର୍ମୀବୃନ୍ଦ, ତିୟୁତି ଦେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଭାଗରେ ଥିବା ଅଫିସରଙ୍କର ପରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ ।

ଏହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ରୂପେ ଶୈର୍ଯ୍ୟ, ପରିଶ୍ରମ ଓ ଦୁଆକୁ ବିନିଯୋଗ କରନ୍ତୁ ।

ଆପଣମାନେ ଏପରି ଅତିଥି ସକାର ସାଜନ୍ତୁ ଯେ, ଆପଣମାନେ କଲ୍ୟାଣକୁ ଆକର୍ଷିତକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପେ ବିବେଚିତ ହେବେ । ଆପଣମାନେ ଏପରି ଅତିଥି ସକାରକ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ୟାର କାରଣ ହେବେ । ଆପଣମାନେ ଏମିତି ହୁଅନ୍ତୁ ଯେ, ଆପଣମାନେ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ୟାରୁ ଉଦ୍ଧାରକାରୀ ଅତିଥି ସକାରକ ସାଜିବେ ।

ଜଲ୍‌ସା ସାଲାତରେ ସାମିଲ୍ ହେଉଥିବା ଅତିଥିମାନେ, ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀ କର୍ମୀବୃନ୍ଦମାନେ ସମସ୍ତେ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଅହମଦି ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଶୋଷିତ ଅଭିପ୍ରାୟ ରହିଛି ଯେ, ଆମେମାନେ ଏଠାରେ ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ଶିୟା ଓ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ଶିୟାନୁସାୟୀ ନିଜର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ, ଚାରିତ୍ରିକ ଓ ଶୈକ୍ଷିକ ସଂଶୋଧନ କରିବୁ ।

ଆପଣମାନେ ଏକଥା ସର୍ବଦା ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ, ଆପଣମାନେ ଜଲ୍‌ସା ସାଲାତର ଯେଉଁ ଅଭିପ୍ରାୟ ରହିଛି ତାହାକୁ ପୂରଣ କରିବେ, ଜଲ୍‌ସା ସାଲାତର କଲ୍ୟାଣକୁ ଆପଣ ସାଉଁଟିବେ । ସେହିପରି ଜଲ୍‌ସା ସାଲାତର ଯେଉଁ କଲ୍ୟାଣ ରହିଛି, ଯେଉଁ ଅଭିପ୍ରାୟ ନିମନ୍ତେ ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ଜଲ୍‌ସା ସାଲାତ ଜାରି କରିଥିଲେ ତହିଁରୁ ଆପଣମାନେ ନିଜର ମୁଣି ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଭରପୁର ଉଦ୍ୟମ କରନ୍ତୁ ।

ଆମମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ରୂପେ ଉଚ୍ଚ କଥାକୁ ସ୍ମରଣ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଆମମାନଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ନିଜର ସଂଶୋଧନ କରିବା, ନିଜର ଧାର୍ମିକ ଜ୍ଞାନକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା, ନିଜର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅବସ୍ଥାକୁ ଉତ୍ତମ ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ଅଟେ । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆମେମାନେ ଭରପୁର ଉଦ୍ୟମ କରିବା ଉଚିତ୍ ଓ ଚାରିତ୍ରିକ ରୂପେ ମଧ୍ୟ ଆମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ଉନ୍ନତ ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ତଳିତ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗର ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଏବଂ ଜ୍ଞାନଭିତ୍ତିକ ଓ ଶିୟାରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧିର ମାଧ୍ୟମ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୋଚକପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଆକର୍ଷଣୀୟ ରହିଛି । ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନୀକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ ।

ଜଲ୍‌ସା ସାଲାତା ତ୍ରିଟେନ୍ 2025 ଅବସରରେ ସମସ୍ତ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀ କର୍ମୀ ଏବଂ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଉପଦେଶ ।

25 July 2025 ମସିହା ଅନୁଯାୟୀ 9 8 ଝଫା ଅନୁଯାୟୀ ୧୪୦୪ ହିଜ୍ରୀ ଶମ୍‌ଶୀ, ସ୍ଥାନ-ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟେଲ୍‌ଫୋର୍ଡ୍ (ସରେ) ୟୁ.କେ । ଖୁଦ୍‌ବାର ଉଚ୍ଚ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଟୀକା ବଦରର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ଅଲ୍‌ଫଜଲ୍ ଲଣ୍ଡନ୍‌ର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୃତଜ୍ଞତାର ସହିତ ପ୍ରକାଶିତ କରାଯାଉଛି ।

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. مَلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ. غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ. ତରଖୁଦ୍, ତଉଜ୍ ଏବଂ ସୁରଃ ପାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅୟେଦହୁଲ୍‌ଲ୍‌ହୁ ତାଆଲା ବନିସ୍ଵେହିଲ୍ ଅଜିଜ୍ କହିଲେ, ଆଜି ସନ୍ଧ୍ୟାରୁ ଇନଶାଆଲ୍‌ଲ୍‌ହୁ ଜଲ୍‌ସା ସାଲାତା ତ୍ରିଟେନ୍‌ର ତିନି ଦିନିଆ ନିୟମିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ (ବାର୍ଷିକ ସମ୍ମିଳନୀ) ର ଶୁଭାରମ୍ଭ ହେଉଅଛି । ଯେପରିକି ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଜଲ୍‌ସା ସାଲାତା ବିଶେଷ ମହତ୍ତ୍ଵର ଅଧିକାରୀ ଅଟେ । କାରଣ ଉଚ୍ଚ ଜଲ୍‌ସାରେ ଜମାଅତର ଶୈକ୍ଷିକ, ଚାରିତ୍ରିକ ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅବସ୍ଥାର ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ ନାନା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆୟୋଜନ ହୋଇଥାଏ । ଅଲ୍‌ହତାଲା ସମସ୍ତ ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଜଲ୍‌ସାରୁ ଭରପୁର ରୂପେ ଲାଭାନ୍ୱିତ ଏବଂ ଉପକୃତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସାମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଜଲ୍‌ସାଲାରେ ତିୟୁତି ଦେଉଥିବା ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀ କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ଓ ଜଲ୍‌ସା ସାଲାତାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଅତିଥିଙ୍କୁ ମୁଁ କିଛି କଥା କହିବି । ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମରେ ଅତିଥିମାନଙ୍କର ଆଦର ସକାର କରିବାକୁ ବିଶେଷ ରୂପେ ତାରିଫ୍ କରାଯାଇଛି । ଆହଜରତ ସ.ଅ ମଧ୍ୟ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ତାରିଫ୍ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, "ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଯଥୋଚିତ୍ ସମ୍ମାନ ଦିଅ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଯଥୋଚିତ୍ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କର ଓ ସେମାନଙ୍କର ଆଦର ସକାର କର ।" (ମୁସଲିମ୍ କିତାବୁଲ୍ ଇମାନ୍, ବାବୁଲ୍ ହସସି ଅଲ୍ ଇକ୍ରାମୁଲ୍ ଜାରି

ୱଜ୍ ଜୈଫି.....ହଦିସ୍ ନଂ-47) ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏହି ଉଚିତ୍ ଅଧିକାର ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ଜଲ୍‌ସା ହେଉଛି କିଛି ଦିନର ଅତିଥି ସେବା ବା ଅତିଥି ସକାରକତା । ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଏହି ଉପଦେଶର ପ୍ରଭାବ ଥିଲା କି ସାହାବାମାନେ ବଳିଦାନ ଦେଇ ମଧ୍ୟ ଅତିଥି ସକାରକ (ଅତିଥି ସେବା) କରୁଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାଳରେ ସାହାବାମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତି ଏପରି ନଥିଲା ଯେ, ସେମାନେ ଆର୍ଥିକ ରୂପେ ସ୍ଵଚ୍ଛଳ ନଥିଲେ ଓ ସୁଖ ଶାନ୍ତିରେ ସେମାନେ ଦି ଓଲିର ଆହାର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳୁ ନଥିଲା । ସେହି ସାହାବାମାନେ ନିଜର ଓ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ ପିଲା ଛୁଆଙ୍କର ପେଟ କାଟି, ନିଜର ଅଧିକାରକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଆଗ ଅତିଥିମାନଙ୍କର ଅତିଥି ସକାର କରୁଥିଲେ । ଏହି ଅତିଥି ସକାର ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଜନୈକ (ଜଣେ) ସାହାବିଙ୍କର ଏକ ବିଖ୍ୟାତ ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି । ସେହି ବର୍ଣ୍ଣନାଟି ଏହିପରି ଯେ, ଜନୈକ ସାହାବି ଯାହାକୁ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ନିଜର ସାହାବିଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ସାହାବି ଜଣକ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ପତ୍ନିଙ୍କ ଠାରୁ ଏକଥା ଶୁଣିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ଘରେ କେବଳ 5 ଜଣ ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଵଚ୍ଛ ପରିମାଣର ଖାଦ୍ୟ (ଆହାର) ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ସେହି ସାହାବି ଜଣକ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଫୁସଲେଇ ଶୁଆଇଦେଲେ ଏବଂ ଅତିଥିଙ୍କୁ ଘରକୁ ଡାକି ଆଣିଲେ । ସେହି ଅତିଥି ସକାରକ ସ୍ଵୟଂ ମଧ୍ୟ ଶୋଇଗଲେ ଏବଂ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଭୋକିଲା ଶୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ଅଲ୍‌ହତାଲା ସ୍ଵୟଂ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ କୃତ୍ୟକୁ ଏପରି ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଶଂସା କଲେ ଯେ, ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଘଟଣା ସଂପର୍କରେ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିଦେଲେ । (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ...ପରବର୍ତ୍ତୀ ପୃଷ୍ଠାରେ)

ପୃ-106ର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଖୁତ୍ବା ଜୁମା 25-7-2025ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଘଟଣା ସଂପର୍କରେ ଅବଗତ କଲେ । ଯେତେବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନ ସେହି ସାହାବି ଜଣକ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ବସ ! ରାତିରେ ତୁମେ ନିଜର ଅତିଥିଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆହାର ଖୁଆଇ ଥିଲ ସେହି ଆହାର ଖୁଆଇବା ନିମନ୍ତେ ତୁମେ ଯେଉଁ ପଛା ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲ ତହିଁରୁ ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା ବେଶ୍ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇଛନ୍ତି । ଅତଏବ ଏ ହେଉଛି ଅତିଥି ସକାର କରିବା ଏବଂ ଅତିଥି ସକାରକର ମର୍ଯ୍ୟାଦା । (ମୁସଲିମ୍ କିତାବୁଲ୍ ଅଶ୍ରିବତା, ବାବ୍-ଇକ୍ରାମୁଲ୍ ଜୈଫ୍ ଓ ଫଜଲି ଇସାରୁହୁ ହଦିସ୍ ନଂ-2054)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆଜିକାଲି ଏହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କର ଯେଉଁ ଅତିଥିମାନେ ଜଲସା ଶୁଣିବା ନିମନ୍ତେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେହି ଅତିଥିମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସେବା ଏବଂ ଅତିଥି ସକାର କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀ କର୍ମୀବୃନ୍ଦ, ଡିୟୁଟି ଦେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଭାଗରେ ଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କର ପରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ରୂପେ ଧ୍ୟେୟ, ପରିଶ୍ରମ ଓ ଦୁଆକୁ ବିନିଯୋଗ କରନ୍ତୁ । ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଅତିଥିମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯଦି କୌଣସି କଚୁ ଭାଷା ଶୁଣନ୍ତି ତେବେ ସେପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଆପଣମାନେ ସବୋଜ ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ରବତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲାଙ୍କ ପ୍ରସନ୍ନତା ପ୍ରାପ୍ତି ସକେଶେ ଏହାକୁ ଅଣଦେଖା କରନ୍ତୁ । ଏଠାରେ ଅନେକ ବିଭାଗମାନ ରହିଛି । ଯେପରିକି ମୁଁ ବିଗତ ଖୁତ୍ବାରେ ମଧ୍ୟ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲି ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଭାଗର ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ସହାୟକ କର୍ମୀମାନେ ନିଜ ନିଜର ଦାୟିତ୍ଵକୁ ଉତ୍ତମ ଭାବରେ ଏବଂ ସହାୟତା ଓ ପ୍ରସନ୍ନତା ସହିତ ସମ୍ପାଦନ କରନ୍ତୁ । ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅସଂଖ୍ୟ ଘଟଣାବଳୀମାନ ରହିଛି । ଆପଣ ଅ.ସ ବିଶେଷ ରୂପେ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ତଥା ମାର୍ଗଦର୍ଶକା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯେ, ଅତିଥିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆପଣ ଅ.ସଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶକା ଏବଂ ଘଟଣାବଳୀ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଜୀବନୀ ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ନାନା ଆକାରରେ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ସେହି ଘଟଣାବଳୀ ମଧ୍ୟରୁ ଆସାମରୁ ଆସିଥିବା ଜଣେ ଅତିଥିଙ୍କର ବିଖ୍ୟାତ ଘଟଣା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣ ଅ.ସ କିପରି ସେହି ଅତିଥିମାନଙ୍କର ଅତିଥି ସକାର କରିଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଇଥିଲେ ? ଉକ୍ତ ଘଟଣାବଳୀକୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ଶୁଣୁ ଓ ପାଠ କରୁ ସେତେବେଳେ ଆମମାନେ ତହିଁରୁ ଆସ୍ଵାଦିତ ଓ ଅନନ୍ଦିତ ହୁଇଥାଉ । ଅର୍ଥାତ୍ କିପରି ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ସେମାନଙ୍କର ସେବା ଯତ୍ନ ଓ ସେବା ଶୁଣୁଷା କରିଥିଲେ ? କିନ୍ତୁ ଏହି ଘଟଣାବଳୀ ସମସ୍ତ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବୀ କର୍ମୀମାନେ, ସମସ୍ତ ଡିୟୁଟି ଦେଉଥିବା କର୍ମୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ନୀତିଶିକ୍ଷା ଅଟେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହ.ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ଅତିଥିମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିଜକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତି ସେହି କର୍ମୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉକ୍ତ ଘଟଣାବଳୀ ଏକ ନୀତିଶିକ୍ଷା ଅଟେ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଘଟଣାବଳୀ ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଏକଦା ଆସାମରୁ କିଛି ଅତିଥିମାନେ ଆସିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଲଙ୍ଗର୍ ଖାନାରେ ନିଜ ସଦାଠାରୁ ଓହ୍ଲାଇଲେ ସେତେବେଳେ ସେହି ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ କୁହାଗଲା କି ସେମାନେ ନିଜର ଜିନିଷ ପତ୍ର ନିଜେ ସଦାଠାରୁ ଓହ୍ଲାଇ । ଅତଏବ ଲଙ୍ଗର୍ଖାନାରେ କାମ କରୁଥିବା କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କର ଆଚରଣ ସେହି ଅତିଥିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅପ୍ରିତୀକର ଥିଲା । ସେହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ରୁଷ୍ଟ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ସେହି ତାଜା (ଘୋଡ଼ାଗାଡ଼ି) ଉପରେ ବସି ସେମାନେ ଫେରିଗଲେ । ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ଉକ୍ତ ଘଟଣା ସଂପର୍କରେ ସୂଚନା ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ଅ.ସ ବହୁତ ଅସନ୍ତୋଷ ଏବଂ କ୍ଷୁବ୍ଧ ଭାବ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ । ଆପଣ ଅ.ସ କହିଲେ, ଏହି ପରିସ୍ଥିତି କାହିଁକି ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ଯେ, ଅତିଥିମାନେ ନାରାତ ହୋଇ ଫେରିଗଲେ ? ଆପଣ ଅ.ସ ତୁରନ୍ତ ଏହିପରି ଖାଲି ପାଦରେ ଘରୁ ବାହାରିଲେ । ଆପଣ ଅ.ସ ଠିକ୍ ସେ ଜୋଡା ମଧ୍ୟ ପିନ୍ଧି ନଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅତିଥିମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଦୁତ ଗତିରେ ଦଉଡ଼ି ଗଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ କାଦିୟାନ୍ ନିକଟ ଦେଇ ଯାଉଥିବା ଏକ କେନାଲ୍ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ସେହି ଅତିଥିମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଗଲ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ନେଲେ । ଏହାପରେ ଆପଣ ଅ.ସ ସେହି ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲେ । ଆପଣ ଅ.ସ ଯେଉଁ ଭାବରେ ସେହି ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଫେରାଇ ପାଛୋଟି ଆଣିଥିଲେ ତହିଁରେ ମଧ୍ୟ ଅତିଥିମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଓ ସକାରକର ଏକ ବିଚିତ୍ର ଭାବାବେଗର ପରିପ୍ରକାଶ ନିହିତ ରହିଥିଲା । ଆପଣ ଅ.ସ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆପଣମାନେ ଘୋଡ଼ାଗାଡ଼ି ଉପରେ ବସନ୍ତୁ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କ ସହିତ ଚାଲି ଚାଲି ଯିବି । ସେ ଯାହା ହେଉ ନା କାହିଁକି ଆପଣ ଅ.ସଙ୍କ ଉକ୍ତ ବ୍ୟବହାର ତଥା ଆଚରଣକୁ ଦେଖି ଅତିଥିମାନେ ମଧ୍ୟ ଲଜିତ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ଆମେମାନେ ଘୋଡ଼ାଗାଡ଼ି ଉପରେ ବସି ଯାତ୍ରା କରିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ଅ.ସଙ୍କ ସହିତ ଚାଲି ଚାଲି ଯିବୁ । ସେହି ଅତିଥିମାନେ ବାରମ୍ବାର ଏହା କହୁଥିଲେ ଯେ, ହୁଜୁର ! ଆମେମାନେ ଘୋଡ଼ାଗାଡ଼ି ଉପରେ ବସିବୁ ନାହିଁ । ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ଅ.ସଙ୍କ ସହିତ ଚାଲି ଚାଲି ଯିବୁ । ସେ ଯାହା ହେଉ ସେହି ଅତିଥିମାନେ କାଦିୟାନ୍ ଫେରି ଆସିଲେ । ଲଙ୍ଗର୍ ଖାନାକୁ ଆସି ଆପଣ ଅ.ସ

ସ୍ଵୟଂ ଅତିଥିମାନଙ୍କର ଜିନିଷ ପତ୍ର ଘୋଡ଼ାଗାଡ଼ିରୁ ଓହ୍ଲାଇବା ନିମନ୍ତେ ହାତ ଆଗକୁ ବଢାଇଲେ । କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ କର୍ମୀମାନେ ନିଜର ଭୁଲୁ ବୁଝି ସାରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଅତି ମାତ୍ରାରେ ଲଜିତ ଥିଲେ ସେଇଥି ପାଇଁ ସେମାନେ ତୁରନ୍ତ ଆଗକୁ ବଢି ଅତିଥିମାନଙ୍କର ଜିନିଷପତ୍ର ଓହ୍ଲାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ସେହି ଅତିଥିମାନଙ୍କର ଭୋଜନ ସଂପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଘଟଣା ରହିଛି । ସେହି ଅତିଥିମାନେ ଆସାମର ଲୋକ (ଅଧିବାସୀ) ଥିଲେ ଏବଂ ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷ ପ୍ରକାରର ଭୋଜନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ । (ସିରତୁଲ୍ ମେହଦୀ, ଲେଖକ-ହ. ମିର୍ଜା ବଶୀର୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ ଏମ୍.ଏ ର.ଅ, ଭାଗ-4, ପୃ-56-57, ବର୍ଣ୍ଣନା ସଂଖ୍ୟା-1069ରୁ ଉକ୍ତ)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏଠାରେ ମୁଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ଵଷ୍ଟ କରିଦେବାକୁ ଚାହେଁ କି ଲଙ୍ଗର୍ ଖାନା ସଂପର୍କରେ ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ଯେଉଁଠି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ରହିଛି ଯେ, ଏପରି ଅତିଥିମାନଙ୍କର ଅତିଥି ସକାର କର, ସେଠାରେ ଏହି ଲଜିତ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ, ଜଲସା ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ଖାଦ୍ୟ ରାନ୍ଧି ସମସ୍ତ ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇବା ଉଚିତ୍ । କାରଣ ଅତିଥିମାନେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ନାନା ବ୍ୟଞ୍ଜନର ଆୟୋଜନ କରିବା କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । (ସିରତ୍ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ, ଲେଖକ-ୟାକୁବ୍ ଅଲୀ ଇର୍ଫାନୀ ସାହେବ ର.ଅ, ପୃ-149)

ଏହିପରି ଅତିଥି ସକାରକ ଆଉ ଏକ ଉଦାହରଣ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ହ. ମୁଫ୍ତି ମୁହମ୍ମଦ୍ ସାଦିକ୍ ସାହେବ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି: "ମୋର ମନେଅଛି ଯେ, ଏକଦା ମୁଁ ଲାହୋରରୁ କାଦିୟାନ୍ ଆସିଥିଲି । ପ୍ରାୟ 1897-1898 ମସିହାର ଘଟଣା ହେବା ହ. ସାହେବ ମୋତେ ମସଜିଦ୍ରେ ବସାଇଲେ । ସେହି ମସଜିଦ୍ ସେତେବେଳେ ବହୁତ ଛୋଟ ମସଜିଦ୍ ଥିଲା ଏବଂ ମସଜିଦ୍ରେ ଖୁବ୍ କମ୍ ଜାଗା ଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଉକ୍ତ ମସଜିଦ୍ରେ ସଂପ୍ରସାରଣ କରାଗଲା ଯଦ୍ଵାରା ମସଜିଦ୍ ଟିକେ ବଡ଼ ହେଲା । ଆପଣ ଅ.ସ କହିଲେ, ମୁଫ୍ତି ସାହେବ ଆପଣ ଏଠାରେ ବସନ୍ତୁ ! "ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଆହାର ଆଣି ଦେଉଛି । ଏହା କହି ଆପଣ ଅ.ସ ଭିତରକୁ ଗଲେ ।" ମୁଫ୍ତି ସାହେବ କୁହନ୍ତି: "ମୋର ଏହା ଧାରଣା ରହିଥିଲା କି ଆପଣ କୌଣସି ସେବକ ହାତରେ ଆହାର ପଠେଇ ଦେବେ । କିନ୍ତୁ କିଛି ମିନିଟ୍ ପରେ ଏକ ଝରକା ଖୋଲିଲା । ଏହି ଝରକା ମସଜିଦ୍ ଓ ଆପଣ ଅ.ସଙ୍କ ଘର ମଧ୍ୟରେ ଏକ କାନ୍ଥ ରହିଥିଲା ସେହି କାନ୍ଥରେ ଉକ୍ତ ଝରକାଟି ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା । ଝରକା ପରି ଏକ ଛୋଟିଆ କବାଟ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ମୁଁ ଦେଖୁଲି ଯେ, ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ସ୍ଵହସ୍ତରେ ଏକ ଆହାର ଥାଳୀ ଧରି ବା ଟ୍ରେ ଧରି ମୋ ପାଇଁ ଆହାର ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ମୋତେ ଦେଖୁ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ କହିଲେ, ମହୋଦୟ ! ଆପଣ ଆହାର ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ । ମୁଁ ଟିକେ ପାଣି ନେଇ ଆସୁଛି । ମୁଫ୍ତି ସାହେବ କୁହନ୍ତି ଯେ, ସେତେବେଳେ ମୋ ମନଟା କୋହଭରା ହୋଇଗଲା ଏବଂ ମୋ ଆଖିରୁ ଲୁହ ଧାର ବହିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଅପରପକ୍ଷେ ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ଆମମାନଙ୍କର ଧର୍ମାଧ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇ ଯଦି ନିଜର ଅତିଥିଙ୍କ ଓ ଆମ ପାଇଁ ସେବା କରି ପାରୁଛନ୍ତି ତେବେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କିପରି ସେବା କରିବା ଉଚିତ୍ ତାହା ଆପଣମାନେ କଳନା କରିପାରିବେ ?"

(ଜିକ୍ରେ ହବିବ୍, ଲେଖକ-ମୁଫ୍ତି ମୁହମ୍ମଦ୍ ସାଦିକ୍ ସାହେବ ର.ଅ, ପୃ-327)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏହା ଏକ ଆଦର୍ଶ ଥିଲା ଏବଂ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ଜୀବନୀରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅତିଥି ସକାରକର ଏପରି ଅନେକ ଘଟଣାବଳୀ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଯେ, ସେହି ଘଟଣାବଳୀକୁ ପଢି ଆମେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହୋଇ ଯାଇଥାଉ । ଏକଦା ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ: " ମୁଁ ସବୁବେଳେ ଏଥିପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ରହିଥାଏ ଯେ, କୌଣସି ଅତିଥିଙ୍କୁ ଯେପରି କଷ୍ଟ ନହେଉ, ବରଂ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ସର୍ବଦା ଏହି ତାରିଦ୍ କରୁଛି ଯେ, ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ଆରାମ୍ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉ । ଅତିଥିଙ୍କ ହୃଦୟ ଦର୍ପଣ ପରି ଅତି ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଥାଏ । ସାମାନ୍ୟ ମାତ୍ର ଆଘାତ ଲାଗିବା ଦ୍ଵାରା ଦର୍ପଣଟି ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥାଏ । ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ମନୁଷ୍ୟର ହୃଦୟକୁ ସାମାନ୍ୟ ଆଘାତ୍ ଯେତେବେଳେ ଲାଗେ ସେତେବେଳେ ତାହା ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥାଏ ।"

(ମଲ୍‌ଫୁକାହ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-111, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ-2022 ମସିହା)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, "ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ପୁନଶ୍ଚ କୁହନ୍ତି ଯେ, ବେଳେବେଳେ ଅତିଥିମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହିତ ଏବଂ ଦୂରତ ସ୍ଵଭାବର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ।" ବିଶେଷ କରି ଯେପରିକି ମୁଁ (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ...ପରବର୍ତ୍ତୀ ପୃଷ୍ଠାରେ)

ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
ଅଲ୍ଲାହ୍ ତାଲା କୁହନ୍ତି: كُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ (ଅର୍ ଚୌବା :119)
<p>ଅନୁବାଦ୍: ହେ ବିଶ୍ଵାସୀକାରୀମାନେ ସତ୍ୟବାଦୀଙ୍କ ସହ ସାମିଲ୍ ହୁଅ ।</p> <p>ତାଲିବେ ଦୁଆ: Amina Begum Saheba, W/o- Mianjan Khan, Jamat Ahmadiya Nargaon, Dist- Cuttack, (Odisha)</p>

EDITOR Qamarul Haque Khan Sub-Editor: SAYED ATAUL WAHAB Mob: (+91) 8437782443 website: www.akhbarbadr.in	REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF THE NEWSPAPERS FOR INDIA AT NO PUN ODI/2016/68750		MANAGER SHAIKH MUJAHID AHMAD Mobile: : +91 99153 79255 e-mail :managerbadrqnd@gmail.com
	The Weekly	BADAR	
Qadian - 143516 Distt. Gurdaspur (Pb.)			
Postal Reg. No.GDP-40/2023-2025 Vol. 10 Thursday- 28 Aug 2025 Issue No. 35			

ପୃ-10ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଖୁତ୍ବା କୁମା 25-7-2025ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆସାମ୍ବର ଲୋକମାନଙ୍କର ଉଦାହରଣ ଦେଇଛି । ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କର ନାନା ପ୍ରଥା, ପରମ୍ପରା, (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ... ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ତମ୍ଭରେ)

କାଦିୟାନ୍ ସ୍ଥିତ ନୁର୍ ହସ୍ନିଗାଲ୍ ପାଇଁ ଜଣେ ସଫ୍ଟୱେୟାର ଇଞ୍ଜିନିୟରର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି

ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ/ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା/ ଅଭିଜ୍ଞତା

- (1) ପ୍ରାର୍ଥୀ ଜଣକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନ୍ତତଃ UG/PG ଡିଗ୍ରୀଧାରୀ ହୋଇଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (2) ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟରର ସମସ୍ୟା ନିଜେ ସମାଧାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ Coding and Syntax + Semanticsର ଭଲ ଭାବରେ ଜ୍ଞାନର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (3) Coding and Software Developmentରେ ଅନ୍ତତଃ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (4) ପ୍ରାର୍ଥୀର ବୟସ 30 ବର୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବୟସ ହୋଇ ନଥିବା ଉଚିତ୍ ।
- (5) ପ୍ରାର୍ଥୀ ଜଣକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନ୍ ହେବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରାର୍ଥୀର ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ଚାରିତ୍ରିକ ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତମ (ଭଲ) ହେବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରାର୍ଥୀ ଜଣକ ଶିଷ୍ଟ ଓ ସଭ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଉଚିତ୍ । ରୋଗୀମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୋମଳ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ଉଚିତ୍ ।

ଆବଶ୍ୟକୀୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ:-

- (1) ସାପ୍ତାହିକ ବଦରରେ ଉକ୍ତ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାର ଶେଷ ଘୋଷଣାର 2 ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଆବେଦନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ସେହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ହିଁ ବିଚାର କରାଯିବ ବା ବିଚାରକୁ ନିଆଯିବ ।
- (2) ଲକ୍ଷ୍ମକ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ନିଜ ନିଜର ଆବେଦନ ପ୍ରକାଶିତ ଆବେଦନ ଫର୍ମ ପୂରଣ କରି ଜିଲ୍ଲା ଅମୀର/ସ୍ଥାନୀୟ ଅମୀର/ସଦର ଜମାଅତ୍/ମୁଲିକ୍ ଇନଚାର୍ଜଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁଷ୍ଟିଗତ ଦସ୍ତଖତ ଏବଂ ମୋହର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ ।
- (3) ଲକ୍ଷ୍ମରତ୍ନ (ସାକ୍ଷାତକାର)ରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ସ୍ଥଳେ ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ ନୁର୍ ହସ୍ନିଗାଲ୍ କାଦିୟାନ୍ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା କରାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥୀ ନୁର୍ ହସ୍ନିଗାଲ୍ଙ୍କ ମେଡ଼ିକାଲ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ବୋର୍ଡ଼ଙ୍କ ଅନୁମୋଦିତ ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନ୍ ବିବେଚିତ ହେବେ କେବଳ ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ହିଁ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହେବେ ।
- (4) କାଦିୟାନ୍ ଯିବା ଆସିବା ନିମନ୍ତେ ବାଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ଓ ମେଡ଼ିକାଲ୍ ସାର୍ଟିଫିକେଟର ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରାର୍ଥୀ ନିଜେ ବହନ କରିବେ ।
- (5) ଲକ୍ଷ୍ମରତ୍ନ ସମୟରେ ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ ନିଜର ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତାର ସମସ୍ତ ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ନିଜ ସାଙ୍ଗରେ ଆଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

ଅଧିକ ତଥ୍ୟ ଜାଣିବା ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଠିକଣାରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ

ନଜାରତ୍ ଦିୱାନ୍ ସଦର୍ ଅଞ୍ଜୁମନ୍ ଅହମଦିୟା କାଦିୟାନ୍, ଗୁର୍ଦ୍ଦାସପୁର, ପଞ୍ଜାବ, ପିନ୍ କୋଡ୍-143516, ମୋବାଇଲ୍ ନଂ: 9682587713 ,9888232530, 9682627592
 କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ: 01872-501130
 Email:diwan@qadian.in
 ☆--☆--☆

ତଳଣୀ ଓ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ । କେତେକ ଲୋକ ଶୀଘ୍ର ଉତ୍ତରୀୟ ଏବଂ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ତ' ଆଉ କେତେକ ଲୋକ ଦେରିରେ । (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ..ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂଖ୍ୟାରେ)

କାଦିୟାନ୍ ସ୍ଥିତ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକରଣ ବିଭାଗରେ ମାଲି ସେବା କରିବାକୁ ଥିବା ଲକ୍ଷ୍ମକ ଓ ଆଗ୍ରହୀ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ଦୟାକାରି ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ

ସର୍ତ୍ତାବଳୀ:

- (1) ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ବୟସ 50 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ହୋଇ ନଥିବ କି 18 ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସ ହୋଇ ନଥିବ ।
- (2) ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ସଂପର୍କରେ କୌଣସି ସର୍ତ୍ତ ନାହିଁ ।
- (3) ଜନ୍ମତିଥିର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ କୌଣସି ସରକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତ ପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ ।
- (4) ଯେଉଁମାନେ ମର୍ଚ୍ଚର ନିୟୁକ୍ତି ସଂସ୍ଥାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାକ୍ଷାତକାରରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ହିଁ ସେବା ନିମନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହେବେ । ମାଲି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଭିଜ୍ଞ ଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ ।
- (5) ଲକ୍ଷ୍ମରତ୍ନ (ସାକ୍ଷାତକାର)ରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ସ୍ଥଳେ ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ ନୁର୍ ହସ୍ନିଗାଲ୍ କାଦିୟାନ୍ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ତାଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ (ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରାୟ- 2500/-ଟଙ୍କା) ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥୀ ନୁର୍ ହସ୍ନିଗାଲ୍ଙ୍କ ମେଡ଼ିକାଲ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ବୋର୍ଡ଼ଙ୍କ ଅନୁମୋଦିତ ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନ୍ ବିବେଚିତ ହେବେ ସେହି ପ୍ରାର୍ଥୀମାନେ ହିଁ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ ।
- (6) ସିଲେକ୍ସନ୍ (ପ୍ରାର୍ଥୀ ଚୟନ) ହେବା ସ୍ଥଳେ ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ କାଦିୟାନ୍ରେ ନିଜର ରହଣୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିଜେ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।
- (7) କାଦିୟାନ୍ ଯିବା ଆସିବା ନିମନ୍ତେ ବାଟ ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରାର୍ଥୀ ନିଜେ ବହନ କରିବେ ।
- (8) ଉକ୍ତ ଘୋଷଣାର 2 ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଆବେଦନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ସେହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ହିଁ ବିଚାର କରାଯିବ ବା ବିଚାରକୁ ନିଆଯିବ ।

ନୋଟ୍: ଲକ୍ଷ୍ମରତ୍ନର ତାରିଖ ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥୀକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଜଣାଇ ଦିଆଯିବ ।

ଅଧିକ ତଥ୍ୟ ଜାଣିବା ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଠିକଣାରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ
 ନଜାରତ୍ ଦିୱାନ୍ ସଦର୍ ଅଞ୍ଜୁମନ୍ ଅହମଦିୟା କାଦିୟାନ୍, ଗୁର୍ଦ୍ଦାସପୁର, ପଞ୍ଜାବ, ପିନ୍ କୋଡ୍-143516, ମୋବାଇଲ୍ ନଂ:9888232530, 9682627592
 କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ: 01872-501130
 Email:diwan@qadian.in
 ☆--☆--☆

2025 ମସିହାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଜୈଲି ତନଜିମାତ୍ (ଜମାଅତ୍ ଅଧୀନସ୍ଥ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯଥା ଖୁଦାମ୍, ଅନ୍-ସାର୍ ଓ ଲଜନା ଲମାଲଲ୍)ଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ଲକ୍ଷ୍ମକ

ଚଳିତ ବର୍ଷ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅ.ବ ତିନି ଅଧୀନସ୍ଥ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯଥା- ମଜଲିସ୍ ଖୁଦାମୁଲ୍ ଅହମଦିୟା ଭାରତ, ମଜଲିସ୍ ଅନ୍-ସାରୁଲ୍ଲାଃ ଭାରତ ଓ ମଜଲିସ୍ ଲଜନା ଲମାଲଲ୍ ଭାରତଙ୍କ କାଦିୟାନ୍ ଦାରୁଲ୍ ଅମାନ୍ ଠାରେ ବାର୍ଷିକ ମର୍ଚ୍ଚକ ଲକ୍ଷ୍ମକ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରକୃତ 2025 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସ 24, 25, 26 ତାରିଖ, ଶୁକ୍ରବାର, ଶନିବାର ଓ ରବିବାରର ତାରିଖ ଦୟାବହଳ ରୂପେ ଅନୁମୋଦନ କରି ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କି ସେମାନେ ଉପରୋକ୍ତ ତାରିଖ ଅନୁଯାୟୀ ଲକ୍ଷ୍ମକରେ ସାମିଲ୍ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଯଥାସମ୍ଭବ ଉଦ୍ୟମ କରନ୍ତୁ । (ସଦର୍ ମଜଲିସ୍ ଖୁଦାମୁଲ୍ ଅହମଦିୟା)

କଲମୁଲ୍ ଲମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରକ ନୀତିବାଣୀ)

أليس الله بكاف عبداً (ଅବ୍ କୁମର: 36)
 ଅନୁବାଦ୍: କ'ଣ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ନିଜ ଭକ୍ତ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହନ୍ତି କି ?

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Qamrun Nisa, W/o- Zainul Khan,
 Jamat Ahmadiya Pankal,
 Halqa Qudrat Nagar (Odisha)

କଲମୁଲ୍ ଲମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରକ ନୀତିବାଣୀ)

"ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥାଏ ତେବେ ଏହା ବଦଳରେ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସାତ ଶହ ଗୁଣା ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।"

(ତିର୍ମିଜି, କିତାବୁ ଫଜାଲିଲ୍ ଜିହାଦ୍, ବାବ୍ ଫଜଲୁଲ୍ ଇଫ୍ତିକାରା ଫି ସବିଲିଲ୍ଲାହି)
 ତାଲିବେ ଦୁଆ: Shenaz Begum, W/o- Sheikh Ghulam Ahmed &
 Family, Jamat Ahmadiya Bhadrak (Odisha)